

زنجیره‌ی په‌روهرده و بانگه‌واز

(۱۲۲)

چل فه‌رمووده‌ی قورئانی

(الأربَعُونَ الْقُرْآنِيَّةُ)

له دانانی

أحمد بن عبد الرزاق آل إبراهيم العنقري

وهرگیړانی

محمد عبد الرحمن لطيف

وتارخوینى مزگه‌وتى (شیخ إبراهيم) / که‌لار

📖 **ناوی کتیب : چل فەرمووده قورئانی .**

📖 **ناوی نووسەر : الشیخ أحمد بن عبد الرزاق آل إبراهيم العنقري حفظه الله .**

📖 **ناوی وەرگێڕ : محمد عبد الرحمن لطيف .**

📖 **زنجیره : زنجیره ی (۱۲۲) له (زنجیره ی پهروه ده و بانگه وان) .**

📖 **ژماره ی سپاردن : ژماره سپاردنی (۱۱۴۱) ی سالی (۲۰۲۰) پێ دراوه له لایه ن**

به ریوه به رایه تی گشتی چاپ و بلاوکردنه وه ی حکومه تی هه ریمی کوردستانه وه .

📖 **نۆره ی چاپ : دوهم .**

📖 **سالی چاپ : ۱۴۴۱ ک - ۲۰۲۰ .**

📖 **شوێنی چاپ : چاپه مه نی زانا / سلیمانی .**

له بلاوکه راوه کانی کتیبخانه ی زانستی به سوود / که لار

قال الإمام الشافعي رحمه الله :

كُلُّ الْعُلُومِ سِوَى الْقُرْآنِ مَشْغَلَةٌ إِلَّا الْحَدِيثَ وَإِلَّا الْفِقْهَ فِي الدِّينِ
الْعِلْمُ مَا كَانَ فِيهِ قَالَ حَدَّثَنَا وَمَا سِوَى ذَلِكَ وَسِوَا الشَّيَاطِينِ

پیشہ کی وہ رگیں :

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سو پاس و ستایش بُو ۛو خواہیہ میہرہ بان و ۛرہ حمہت
 فراوانہی کہ قورئانی ۛیروزی فیۛری ۛیغہ مہرہ کہی (ﷺ)
 کردوہ و فہرموویہ تی : ﴿الرَّحْمٰنُ ۙ عَلَّمَ الْقُرْاٰنَ ﴿۲﴾﴾ ،
 وہ صہ لآت و سہ لامیش لہ سہر ۛو ۛیغہ مہرہ دلفراوان و
 ماندوونہ ناسہی کہ ۛو قورئانہ ۛیروزی بُو دابہ زیوہ و
 پاشان وتہ و وشہ و واتا کانیشی گہ یاندوہ و روونکردوہ تہ وہ
 ہرودہ کو چوۛ خوی گہ ورہ فہرموویہ تی : ﴿يٰۤاَيُّهَا الرُّسُوْلُ بَلِّغْ
 مَا اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَّبِّكَ ۖ ﴿۷۷﴾﴾ [المائدہ] واتہ : ۛہی ۛیغہ مہر
 ۛوہی لہ ۛرودہ ردگار تہ وہ بوۛ دابہ زیوہ بیگہ یہ نہ ،
 ہرودہا فہرموویہ تی : ﴿وَاَنْزَلْنَا اِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا
 نُزِّلَ اِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَفْكُرُوْنَ ﴿۴۴﴾﴾ [النحل] واتہ : ۛہی
 ۛیغہ مہر ئیمہ ۛو قورئانہ مان بوۛ توۛ دابہ زاندوہ بوۛ ۛوہی
 کہ بوۛ خہ لکی روونکہ یتہ وہ ۛوہی کہ بوۛیان دابہ زیوہ و
 بہ لکو ۛو وانیش بیرکہ نہ وہ ، ہرودہا دووبارہ صہ لآت و

سه لام له سهر ئه و پيغه مبه ره خۆشه ويسته بيّت كه
 فەرموويه تی : ((خَيْرُكُمْ مَنْ تَعَلَّمَ الْقُرْآنَ وَعَلَّمَهُ)) [رواه البخاري]
 واته : باشترينتان ئه و كه سهيه كه فيري قورئان بووه و
 خه لكيشی لی فيركردوه .

دياره لي ره دا پيويسته تيبيني له سهر ئه وه بدهين كه
 مه به ستي پيغه مبه ر (ﷺ) له م فەرمووده يه دا فيربوون و
 فيركردنی قورئانه به وته وشه و واتا كانيشيه وه ههروهكو
 چۆن به و شيوازه خوی وه ريگرتووه و گه ياندوويه تی ، خوی
 گه وره فەرموويه تی : ﴿ فَإِذَا قَرَأَهُ فَأَنبَحْ تُرَّأَنَهُ ۖ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ ۖ ﴾ (١٨)
 ﴿ ١٩ ﴾ [القيامة] واته : كاتيک كه ئيمه (واته : جبريل) قورئان
 ده خوئينينه وه ئه و تو گوئی بگره بو خویندنه وه كه ی ، ئه نجا
 روونکردنه وه ی و اتا و ئه حكامه كانی له سهر ئيمه يه .

قَالَ قَتَادَةُ فِي قَوْلِهِ : ﴿ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ ۖ ﴾ أَي : (تَفْصِيلَ أَحْكَامِهِ ،
 وَتَمْيِيزَ حَلَالِهِ مِنْ حَرَامِهِ) (١) واته : شيکردنه وه و روونکردنه وه ی
 ئه حكامه كانی قورئان و له يه ك جياکردنه وه ی هه لال و
 هه رامي كانی له سهر ئيمه يه .

وقال شيخ الإسلام ابن تيمية : (يَجِبُ أَنْ يُعْلَمَ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ بَيْنَ
لأَصْحَابِهِ مَعَانِي الْقُرْآنِ كَمَا بَيْنَ لَهُمْ أَلْفَاظُهُ ، فَقَوْلُهُ تَعَالَى : ﴿وَأَنْزَلْنَا
إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَنْفَكُّوْنَ﴾ ﴿٤٤﴾
[النحل] يَتَنَاولُ هَذَا وَهَذَا .

وَقَدْ قَالَ أَبُو عَبْدِ الرَّحْمَنِ السُّلَمِيُّ : " حَدَّثَنَا الَّذِينَ كَانُوا يُقْرَأُونَ
الْقُرْآنَ : كَعُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ وَعَبْدَ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ وَغَيْرِهِمَا أَنَّهُمْ كَانُوا
إِذَا تَعَلَّمُوا مِنَ النَّبِيِّ ﷺ عَشْرَ آيَاتٍ لَمْ يُحَاوِزُوهَا حَتَّى يَتَعَلَّمُوا مَا
فِيهَا مِنَ الْعِلْمِ وَالْعَمَلِ ، قَالُوا : فَتَعَلَّمْنَا الْقُرْآنَ وَالْعِلْمَ وَالْعَمَلَ
جَمِيعًا " ... وَأَنَّ التَّابِعِينَ تَلَقَّوْا التَّفْسِيرَ عَنِ الصَّحَابَةِ كَمَا تَلَقَّوْا عَنْهُمْ
عِلْمَ السُّنَّةِ ^(٢) .

واته : پیویسته نه وه بزانیّت که پیغهمبر (ﷺ) واتا کانی
قورئانی بۆ صه حابه کانی روونکردووه ته وه هه روه کو چۆن
وته ده ربړاوه کانی بۆیان روونکردووه ته وه ، هه ربۆیه
فه رمایشتی خوای بهرز و پایه دار : ﴿نه ی پیغهمبر ئیمه نه و
قورئانه مان بۆ تو دابه زاندووه بۆ نه وه ی که بۆ خه لکی
روونبکه یته وه نه وه ی که بۆیان دابه زیوه﴾ ﴿نه مه و نه وه ش
ده گریته وه .

^(٢) مقدمة في أصول التفسير ص : (٤) .

وہ (أَبُو عَبْدِ الرَّحْمَنِ السُّلَمِي) فہرموویہ تی : ئہوانہی کہ
 قورئانیان پی دہوتینہ وہ وہ کو (عُثْمَان) ی کوری (عَفَّان) و (عَبْدُ
 اللہ) ی کوری (مَسْعُود) و جگہ لہ وانیش بؤمانیان گپراوہ تہ وہ کہ
 ئہ وان کاتیک کہ لہ پیغہ مبرہ وہ (عَلِيٍّ) فیری دہ ئایہ ت دہ بوون
 ئہ و دہ ئایہ تہ یان تیئہ دہ پہ پاند تاوہ کو فیری ئہ و ہش نہ بووایہ ن
 کہ تییدایہ لہ زانست و کردہ وہ ، فہرموویان : ئیمہ پیکہ وہ
 فیری خویندہ وہی قورئان و زانیاری بہ واتاکانی و کردہ وہ
 پی کردنی بووین ...

وہ شوینکہ وتوانی صہ حابہ ش تہ فسیری قورئانیان لہ
 صہ حابہ کانہ وہ وەرگرتووہ ھەر وہ کو چؤن زانستی
 فہرموودہ یان لییانہ وہ وەرگرتووہ .

وَقَالَ ابْنُ مَسْعُودٍ (رضی اللہ عنہ) : (كَانَ الرَّجُلُ مِنَّا إِذَا تَعَلَّمَ عَشْرَ آيَاتٍ لَمْ
 يُجَاوِزْهُنَّ حَتَّى يَعْرِفَ مَعَانِيَهُنَّ وَالْعَمَلَ بِهِنَّ) (۳) .

واتہ : پیاویک لہ صہ حابہ کان کاتیک کہ دہ ئایہ ت فیردہ بوو
 ئہ و دہ ئایہ تہ ی تیئہ دہ پہ پاند تاوہ کو فیری واتاکانیان و
 کردہ وہ پی کردنیان نہ بووایہ ت .

لہ پاش ئہ وہ : دووبارہ سوپاس و ستایشی خوی میہرہ بان و
 پہ حمہ ت فراوان دہ کہ م لہ سہر ئہ وہی کہ لہ م سہر دہ مہی

ئیسّتادا له تیّکرای ولّاتان به گشتی و له کوردستانیش به تایبه تی هه ولّدان و لیبرانیکی باش هه یه بو فیربوون و فیّرکردن و له بهرکردنی قورئانی پیروژ ، وه چه ندین ناوه ند و بنکه ی تایبه تی حکومی و جگه له وانه ش له لایه ن چه ندین پیکخراو و ماموستانی خۆبه خشه وه کراونه ته وه بو ئهم مه به سته ، به راستی ئه مه جیگای دلخۆشی و ده ستخۆشی لی کردن و هاوکاری کردنی هه موو ئه و به پیزانه یه که به م ئه رکه پیروژه هه ستاون .

به لام لیڤردها چه ند تیبینیه که هه یه که جیگای هه لویسته له سه ر کردن و قسه له سه ر کردنه :

١ / نه بوونی یان که مبوونی گرنگیدان به فیربوون و فیّرکردنی ته فسیر و واتا و ئه حکامه کانی قورئانی پیروژ له و ناوه ند و بنکه و مزگه وت و مالانه ی که گرنگی ده دن به له بهرکردن و فیربوون و فیّرکردنی قورئانی پیروژ ، چونکه ئه وه ی که ده بینریت و ده بیسریت ته نها خۆکورتته له یّانه له سه ر فیربوونی (زانستی ته جوید و مه خاریج و سیفاتی حه رفه کان) و (راستکردنه وه ی خویندنه وه / تصحیح التلاوة) و (له بهرکردن / الحفظ) !

ئه مه سه ره رای ئه وه ی که کاریکی زۆر باشه به لام تیروته سه ل و ته واو و کامل و به س نی یه ، چونکه جیاواز و

پیچہ وانہ یه به مہ نہج و پیرہ و و ریازی پیغہ مہر (ﷺ) و
صہ حابہ کانی و شوینکہ وتوانی صہ حابہ و شوینکہ وتوانی
ئہ وانیش له سہ له فی صالحی ئہم ئوممہ تہ ہر وہ کو چؤن
پیشتر روونکرایہ وہ .

۲ / نہ بوونی یان کہ مہ بوونی گرنگیدان به فیربوون و
فیہرکردنی ئاداب و ئہ خلاقى مامؤستایان و قوتابیان و ہہ لگرانی
قورئانی پیروز ، ئہمہ له کاتیکدا کہ پیشہ وایانی ئیسلام له بہر
گرنگی ئہم ہوارہ چہ ندین کتیبیان به تایبہت لهم بارہیہ وہ
نووسیوہ ، له وانہ :

- (أخلاق حملة القرآن / للإمام الأجرى الشافعي) .

- (التبيان في آداب حملة القرآن / للإمام النووي الشافعي) .

- ہر وہا لهم دواپیانہش مامؤستای زؤر بہ ریزمان (أحمد بن
عبد الرزاق العنقري) کتیبیکی کورت و پوخت و ناوازی لهم
بارہیہ وہ نووسی به ناوی (الأربعون القرآنية) کہ بریتی یه لهم
کتیبہی بہ ردہ ستت ، ہر بویہ به پیویستم زانی ہہ ستم به
وہرگیڑانی ئہم کتیبہ پر سوودہ بؤ سہر زمانی کوردی به لکو
کہ لینیک له و بؤشاییہ گہ ورہیہ پر بکاتہ وہ .

وہ لیڑہدا جی ئامارہ پی کردنہ له یہ کہ مین جاری
گہ یشتنمان به خزمہت مامؤستای بہ ریزم (الشيخ أحمد بن عبد

الرَّزَاقِ الْعَنْقَرِي) - ئەویش لە مالى مامۆستای زۆر بەرێزمان (الشَّيْخُ عَبْدُ اللَّهِ السَّعْد) لە شارى (الرَّيَاض) لە شەوى پێنج شەممە بەروارى (٢٨ / ربيع الآخر / ١٤٣٨) - ئىجازە و مۆلەتم لە بەرێزىان خواست بۆ گێرانهوهى ئەم کتیبە لە بەرێزىانەو و هەروەها وەرگێرانیشى بۆ سەر زمانى کوردی ، بەرێزىشان بە خوشحالیەو مۆلەتیا پێدام بۆ هەردووکیان ، پاشان لە پۆژى پێنج شەممە بەروارى (٢٤ / مُحَرَّم / ١٤٤٠) لە یەك دانىشتندا گۆی بیستى ئەم کتیبە بووم لە کاتى خوێندنەویدا بەسەر بەرێزىاندا و لە هەمان کاتدا دووبارە مۆلەتى گێرانهوهى پێدامەو بە شیوازی (بیستن / السَّمَاع) ، وە ماوەیەك پێش ئیستا داوام لە بەرێزىان کرد کتیبەكەم لەسەر شیۆه (وۆرد) بۆ بنیрт تاوێكو لە کاتى وەرگێرانیدا بە ئاسانى بتوانم دەقى فەرموودەكان وەك خۆى بگۆزمەو و پاشان وەریانبگێرم ، ئەو بوو بەرێزىان بە خوشحالیەو وەلاممیان دایەو و کتیبەكەیان بۆ ناردم .

هەروەها لە میانهى شەرح کردن و بە دەرس وتەوهى ئەم کتیبە بۆ چەندین جار - سوپاس بۆ خواى گەورە - زیاتر پێویستى گرنگیدان بەم کتیبەم بۆ روون بوووتەو بۆ قوتابیانى قورئان لە هەر شوێنێك بن .

تییبینی : لیڤه دا مامۆستای زۆر به پڕیزم (الشَّيْخُ أَحْمَدُ الْعَنْقَرِي)

هه‌ندیك جار هه‌ندیك روونكرده‌وه‌ی كورت و پوختی نووسیوه
له‌سه‌ر هه‌ندیك له‌ فەرمووده‌كانی ئەم كتیبه به‌ ناویشانی (تعلیق /
لیدوان*) ، هه‌روه‌ها به‌ پڕیزیان شه‌رحیكی تیروته‌سل و فراوانیشیان
له‌سه‌ر ئەم كتیبه نووسیوه و هه‌ركه‌سیك روونكرده‌وه‌ی زیاتری
ویست له‌سه‌ر فەرمووده‌كان ئەوا ده‌توانی‌ت بگه‌پێته‌وه‌ سه‌ر ئەو
شه‌رحه .

وه به‌ ویست و یارمه‌تی خوای گه‌وره له‌ داها‌توویه‌کی نزیکدا
هه‌ندیك روونكرده‌وه‌ و شه‌رحیكی كورتی له‌سه‌ر ده‌نوسم به‌ سوود
وه‌رگرتن له‌ شه‌رحی دانه‌ری كتیبه‌كه خۆی .

تییبینیه‌کی تر : چه‌ندین زانا و مامۆستای به‌رێز و پایه‌دار
پیشه‌کیان بۆ ئەم كتیبه نووسیوه و ستایشی كتیبه‌كه‌یان
کردوه‌وه له‌گه‌ڵ ده‌ستخۆشی له‌ نووسه‌ره‌كه‌ی ، به‌لام ئیمه لیڤه‌دا
ئەو پیشه‌کیانه‌مان لابرده‌وه‌وه بۆ ئەوه‌ی كتیبه‌كه درێژ نه‌بیته‌وه .

مُحَمَّدُ عَبْد الرَّحْمَنِ لَطِيف

پیش نیوه‌پۆی پۆژی پینج شه‌ممه

(١٤ / ٥ / ١٤٤١) به‌رامبه‌ر به (٩ / ١ / ٢٠٢٠)

كوردستان / كه‌لار / مزگه‌وتی شیخ إبراهيم

* ئەم وشه‌یه‌مان (لیدوان) پێ‌گونج‌او بوو له‌ به‌رامبه‌ر وشه‌ی (تعلیق) كه به‌ مانای به‌‌وادانوسین و
روونكرده‌وه‌یه‌کی پوخت دێت له‌سه‌ر هه‌ر باب‌ه‌تیك كه له‌ شه‌رح و شیکردنه‌وه‌ كورت و پوخت تره .

سو پاس و ستایش بُو پہروردگاری جیہانیان و صہ لآت و
سہ لامیش لہ سہر پیغہ مبه رمان (مُحَمَّد) و شوینکھ و توانی و
صہ حابہ کانی ہرہ موویان ، دواى ئوہ .

ئہ مہ مہ تنی^(۱) (چل فہرموودہی قورئانیہ / الأربعون
القرآنيّة) ، چل فہرموودہم تییدا کو کردوہ تہوہ لہو
فہرموودانہی کہ بہ صہ حیچی لہ پیغہ مبه رہوہ (ﷺ) ہاتوہ
سہ بارہت بہ فہزلّ و چاکہ و ئہ حکام و ئادابہ کانی قورئان .
وہ سووربووم لہ سہر ئوہی فہرموودہیہک دابنیم کہ
دہستہ واژہ کہی نزیک و زور روون بیّت بُو ئوہی لہ بہرکردن و
سوودلی بینین و کردہوہ پی کردنی ئاسان بیّت .

وہ ہرکہ سیّک تیپرامینّیت لہو فہرموودانہی کہ لہ
پیغہ مبه رہوہ (ﷺ) ہاتوون سہ بارہت بہ قورئان و فہزلّ و

^(۱) (الْمُن) بریتیہ : لہ ناوکړکے و کاکلہ و کورته و پوخته و بنہ ماکانی ہر زانستیک ، کہ
شہر و شیکردنہوہ و لیکنانہوہی لہ گہ لدا نیہ .

تیبینی : بہ پرس و پراویژ و پہزامہندی ماموستای بہ پڑمان (الشیخ أحمد العنقری) لہم
چاہدا (تخریج) و ناوی ئو ئیمامانہی کہ فہرموودہکانیان گپراوہ تہوہ گواستوہ تہوہ بُو
(حاشیہ) و پہراویژی کتبہ کہ ، ئہمہش وک ئاسانکاریہک بُو قوتابیانی زانست بُو
لہ بہرکردنی فہرموودہکان .

چاکەکانى دەبینیت ئەو فەرموودانە تاییەت نین بە
لەبەرکردنى قورئان بە تەنها .

هەرودەها تاییەتیش نین بە ریکوپیک دەربیرینی پیتەکانى و
جوان خویندەنەوہى و دەنگخۆشکردن بە خویندەنەوہى ،
بەلکو ئەو کەسەى ئەو فەرموودانە دەخوینیتەوہ و تیرامانیان
تیدا دەکات دەبینیت ئەو فەرموودانە هاتوون بە هاندان بۆ
شارەزابوون و کردەوہپىکردن و خویندەنەوہ و لەبەرکردنیش .
وہ لە دواییدا بانگهیشتى برايان و خوشکانم دەکەم بۆ
دەستگرتن بە قورئان و فەرموودە صەحیحەکان و کردەوہ
کردن بە هەردووکیان لە روالەت و لە ناخیشدا ، وە بۆ
وازیان لە هەر شتیک کە پێچەوانەى قورئان و فەرموودە
صەحیحەکانە لە بیدعە یان تاوان یان کەمتەرخەمى .

هەرودەها ئاماژەش دەکەم بۆ ئەوہى کە ئەم کتیبە
دابەشکراوہ بەسەر چەند بەشیک بە پىئى ئەمەى خوارەوہ :
بەشى یەکەم : ئەو فەرموودانەى کە هاتوون سەبارەت بە
فەزل و چاکەکانى قورئان خویندەنەوہ و بە کۆمەل پامان
تییدا بۆ دەرهياننى سوود و ئەحکامەکانى .

به‌شی دووهم : ئه‌و فه‌رموودانه‌ی که هاتوون سه‌باره‌ت به
ئاداب و ئه‌حکامه‌کان .

به‌شی سی‌یه‌م : ئه‌و فه‌رموودانه‌ی که هاتوون سه‌باره‌ت
به فه‌زلّ و چاکه‌ی له‌به‌رکردنی قورئان و پاداشتی
خاوه‌نه‌که‌ی .

به‌شی چواره‌م : ئه‌و فه‌رموودانه‌ی که هاتوون سه‌باره‌ت
به هاندان بۆ پارێزگاری لێ‌کردن و پێداچوونه‌وه‌ی قورئان .
به‌شی پینجه‌م : ئه‌و فه‌رموودانه‌ی که هاتوون سه‌باره‌ت
به خۆشویستراویّتی جوانکردنه‌وه‌ی ده‌نگ به قورئان
خویندن .

به‌شی شه‌شه‌م : ئه‌و فه‌رموودانه‌ی که هاتوون سه‌باره‌ت
به نییه‌ت و نیاز پاک‌ی کرده‌وه بۆ خوای گه‌وره .
به‌شی هه‌وته‌م : ئه‌و فه‌رموودانه‌ی که هاتوون سه‌باره‌ت
به فه‌زلّ و چاکه‌کانی هه‌ندیک له سوره‌ته‌کان .

ئه‌مه و داوای یارمه‌تیدان و راستیپێکان و نیازپاک‌ی له وته و
کرده‌وه‌دا له خوا ده‌که‌م ، وه داوا له خوای پاک و بێ‌گه‌رد
ده‌که‌م له خۆمان و باوک و دایکمان و خێزانه‌که‌مان خۆشبێت

زیندوو و مردوویان ، وه له مامۆستا کانمان و موسلمانانی
 پیاو و ئافره تیش ، وه خواجه داوات لی ده که م که ستایشی
 پیغه مبه رمان (مُحَمَّد) بکهیت و سه لامهت و پاریزراوی بکهیت
 ههروه ها شوینکه وتوانی و سه حابه کانی هه ره موویان .

نوسینی

أحمد بن عبد الرزّاق بن مُحمّد بن زید آل إبراهيم العنقري
 له (٢٥ / ١٢ / ١٤٢٧ ك) له شاری پیاژدا نووسراوه
 مۆبایل / ٥٠٠٨٥٠٩٦٥ / ٠٠٩٦٦
 ئیمهیل / a.al-ibrahim@hotmail.com

چُونیتی له به رکردنی فه رموده کان

یه که م : مه به ست و ئامانج له له به رکردنی فه رموده
بریتی یه له لی شاره زابوون و کرده وه پی کردنی و نه هیشتنی
نه زانی له سه ر خۆت .

دووه م : فه رموده کان جیاوازن له رووی دریژی و کورتیه وه ،
وه به دلنیا ییه وه - برای به پیزم - تۆ له به رکردنیکت ده ویت
که پۆچوو بیت له می شکدا ، نه ک له به رکردنی ک که نزیکه
له وه ی که پۆژیک بمینیتته وه و ئه نجا له بیر بچیتته وه .

ئه مه ش ریگایه کی ئاسانه ده یخه مه به رده ست :

١ - یه ک فه رموده ببه ، ئه نجا سی جار بیخوینه ره وه
له گه ل راست کردنه وه ی هه له زمانه وانیه کان ئه گه ر هه بوون ،
ئه نجا به شیوه یه کی که می ک خیرا (١٠) جار فه رموده که
دووباره بکه ره وه .

٢ - فه رموده که له نیوان (١٠) بۆ (٢٠) جار دووباره
بکه ره وه به سه یرکردنی به شیوه ی وینه نه خشانندی
مه تنه که له می شکدا ، ئه نجا له نیوان (١٠) بۆ (٣٠) جار
فه رموده که دووباره بکه ره وه به لام به له به رکراوی .

٣ - هه‌ولّ بده ئه‌وه‌ی که له‌به‌رت کردووه له‌سه‌ر هه‌موو بار و حاله‌ته‌کانت (به‌پۆه ، به‌دانیشتنه‌وه ، وه‌له‌پیش خه‌وتن ، وه‌له‌پێگای مزگه‌وت) دا دووباره‌بکه‌یته‌وه ، به‌دلنیا‌یی به‌ره‌مه‌که‌ی ده‌بینیت به‌ویستی خوا .

٤ - سووربه‌له‌سه‌ر دووباره‌کردنه‌وه‌ی له‌به‌رکراوه‌که (١٠٠) جار ، وه‌هه‌تاوه‌کو ژماره‌ی جاری دووباره‌کردنه‌وه‌کان زیاتر بێت ئه‌وا له‌به‌رکردنه‌که زیاتر جیگیر و پۆچووده‌بێت .

وه‌له‌وه‌ی که پێویسته‌روونبکریته‌وه ئه‌وه‌یه‌که : خه‌لکی جیاوازن له‌به‌رکردندا ، وه‌هه‌مووشی له‌سه‌ر خێره‌و هه‌مووشی پاداشت وهرده‌گریته‌وه إِنَّ شَاءَ اللَّهُ .

وتاری کتیبه که

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عَنْ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ أَبِي حَفْصٍ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ (رضي الله عنه) قَالَ :
 سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ : ((إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ ،
 وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى ، فَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ
 فَهِجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ، وَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ لِدُنْيَا يُصِيبُهَا أَوْ
 امْرَأَةٍ يَنْكِحُهَا ^(١) فَهِجْرَتُهُ إِلَى مَا هَاجَرَ إِلَيْهِ)) ^(٢).

واته : به پراستی هه موو کرده وه کان به نیاز وه (نیته وه)
 ئه نجام ده درین ، وه به دلنیا یی هه موو که سیك ته نها ئه وه ی
 ده ست ده که ویت که نیاز ی بو وه ، جا هه رکه سیك
 کوچ کرده که ی بو لای خوا و پیغه مبه ره که ی بیّت ئه وا
 کوچ کرده که ی لای خوا و پیغه مبه ره که ی وه رگیرا و ده بیّت ،
 وه هه رکه سیك کوچ کرده که ی بو دنیا بیّت ده ستی که ویت
 یان بو ئا فره تیك بیّت مار ه ی بکات ئه وا کوچ کرده که ی بو
 ئه وه بو وه که کوچی بو کردو وه .

^(١) وفي رواية أخرى : ((يَنْزَوِجُهَا)) .

^(٢) رواه البخاري ومسلم .

لیدوان :

دانه‌ر خوا لئی ببوریت فەرموویه‌تی : به‌راستی به‌م
 فەرمووده‌یه ده‌ستم پیکرد وه‌کو چاولیکردنیک بو
 پیشه‌وایانمان به‌گشتی و بو پیشه‌وای (ئه‌هلی حه‌دیث)یش
 به‌بێ به‌ره‌لستکار (باوکی عبد الله ئیمامی بوخاری) له
 سه‌حیحه‌که‌یدا به‌تایبه‌تی ، پیشه‌وایانی ئه‌م ئوممه‌ته‌ پێیان
 خۆشبووه به‌م فەرمووده‌یه کتیبه‌کانیان ده‌ست پێبکه‌ن
 هه‌روه‌کو چۆن ئیمامی (عبد الرحمن بن مه‌دی) ره‌حمه‌تی
 خوای به‌رز و پایه‌داری لیبیت فەرموویه‌تی : (مَنْ أَرَادَ أَنْ يُصَنِّفَ
 كِتَابًا فَلْيَبْدَأْ بِحَدِيثِ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ رضي الله عنه : "إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ"
 فِي كُلِّ بَابٍ) واته‌ : هه‌رکه‌سێک ده‌یه‌وێت کتیبیک دابنیت ئه‌وا
 با له‌ هه‌موو بابه‌تیکدا به‌ فەرمووده‌که‌ی (عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ
رضي الله عنه) : ((إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ)) ده‌ست پێبکات .

له‌به‌ر ئه‌مه‌ منیش کتیبه‌که‌م (چل فەرمووده‌ی قورئانی /
 الْأَرْبَعُونَ الْقُرْآنِيَّةَ)م به‌م فەرمووده‌یه ده‌ستم پێکرد وه‌کو
 وریاکردنه‌وه‌یه‌ک بو‌خۆم و بو‌خوینه‌ر و بو‌قوتابی عیلم
 له‌سه‌ر راستکردنه‌وه‌ی نییه‌ت و مه‌به‌ست له‌ هه‌موو کرده‌وه
 دیار و شاروه‌کانماندا .

به شى يه كه م

ئهو فه رمودانهى كه هاتون سه بارهت به فه زله كانى

قورئان خویندنه وه و به كومه ل پامان تيیدا

(الْأَحَادِيثُ الْوَارِدَةُ : فِي فَضَائِلِ قِرَاءَةِ الْقُرْآنِ وَمُدَارَسَتِهِ)

فه رمودهى يه كه م : (فَضْلُ مُدَارَسَةِ الْقُرْآنِ / فَهْ زَلَى بِهِ

كَوْمَهْلُ پامان و ووردبوونه وه له قورئان) :

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) : ((وَمَا اجْتَمَعَ

قَوْمٌ فِي بَيْتٍ مِنْ بُيُوتِ اللَّهِ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَيَتَدَارَسُونَهُ بَيْنَهُمْ إِلَّا

نَزَلَتْ عَلَيْهِمُ السَّكِينَةُ وَغَشِيَتْهُمْ الرَّحْمَةُ وَحَفَّتُهُمُ الْمَلَائِكَةُ

وَذَكَرَهُمُ اللَّهُ فِيمَنْ عِنْدَهُ ، وَمَنْ بَطَأَ بِهِ عَمَلُهُ لَمْ يُسْرِعْ بِهِ نَسَبُهُ))^(١).

واته : وه هيچ كومه له خه لكىك نى يه له مالىك له ماله كانى

خوادا كؤببنه وه و كتيببه كهى خوا بخویندنه وه و له نيوان

خویاندا تیپرامانى تییدا بکه ن و گفتوگو بکه ن بو ده رهینانى

سوود و ئه حكامه كانى ئیلا ئارامى و ئاسووده یی داده به زیته

سه ر سه ریان و په حمه تی خوا ده یانگریته وه و فریشته کان

(١) رواه مسلم وأبو داود وغيرهما .

دهوریان ده گرن و خوای گه وره باسیان ده کات لای
ئەوانەیی که له لای خویدان ، وه هه رکه سیك کرده وه که ی
دوای بخت ئەوا ره چه له کی پیشی ناخات .

لیدوان :

ئەم فەرموودهیه ته نهها کۆمه له که سانیك ناگریته وه به لکو
به هه مان شیوه تاکیش دهگریته وه ، جا ئە گه رکه سیك
خوی به ته نههاش ههستیته به زیکی خوا ئەوا ئەو فەزله ی
که باسکراوه دهستی ده که ویت .

فه رموودهى دووه م : (قِرَاءَةُ الْحَرْفِ الْوَاحِدِ مِنْ كِتَابِ اللَّهِ
بِعَشْرِ حَسَنَاتٍ / خَوِّئِدْنَه وِهَى پِيتِيَكْ لَه كَتِيْبَه كَهَى خَوَا به
ده چاكه يه) :

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رضي الله عنه) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) :
«مَنْ قَرَأَ حَرْفًا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ فَلَهُ بِهِ حَسَنَةٌ، وَالْحَسَنَةُ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا،
لَا أَقُولُ : ﴿آلَ﴾ حَرْفٌ ، وَلَكِنْ أَلِفٌ حَرْفٌ وَلاَمٌ حَرْفٌ وَمِيمٌ
حَرْفٌ»^(١).

واته : هه ركه سيك پيتيك لَه قورئان بخوئنيته وه ئه وَا به
خوئندنه وهى ته نها ئه و پيته چاكه يه كى بؤ هه يه ، وه
چاكه ش يه ك به ده يه ، ناليم : ﴿آلَ﴾ پيتيكة ، به لكو (ألف)
پيتيكة و (لام) يش پيتيكة و (ميم) يش پيتيكة .

^(١) رواه الترمذي والدارمي ، وقال أبو عيسى : هذا حديث حسن صحيح غريب ، وصححه
الألباني ، وقد سألت شيخنا عبد الله السعد عنه فقال : لا بأس به .

فہرموودہی سئیہ م : (شَفَاعَةُ الْقُرْآنِ لِأَصْحَابِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ /
شہ فاعہت و تکا کردنی قورئان بؤ ھاوہلہ کانی لہ پوژی
قیامہ تدا) :

عَنْ أَبِي أُمَامَةَ الْبَاهِلِيِّ (رضي الله عنه) قَالَ : سَمِعْتُ رَسُولَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ)
يَقُولُ : ((اقْرَأُوا الْقُرْآنَ فَإِنَّهُ يَأْتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ شَفِيعًا لِأَصْحَابِهِ))^(۱).

واتہ : قورئان بخویننہ وہ چونکہ لہ پوژی قیامہ تدا دیت
شہ فاعہت و تکا دہکات بؤ ھاوہلہ کانی .

لیدوان :

ئہم فہرموودہیہ سہ لماندنی شہ فاعہت و تکا کردنی تیڈایہ
لہ پوژی قیامہ تدا سہرہ پای جیاوازی جوہرہ کانی تکا کردن و
تکا کاران ، وہ شہ فاعہت و تکا کردن بہر کہ س ناکہ ویت تہنہا
یہ کخوایہ رست نہ بیت ، بہ لام موشریک ئہوا شہ فاعہت و تکا بؤ
ناکریٹ - ئہ گہر چی لہ ھہ موو خہ لک باشتر و زیاتریش قورئانی
لہ بہر بیت - چونکہ کردہ وہ کانی لہ دونیادا ھہ لوہ شاوہ تہ وہ
بہ ھوی شیرکہ وہ و بہ ھہ مان شیوہ لہ دواپوژیشدا لی
قہ بول ناکریٹ خوا پہ نامان بدات لہ شیرک و ئہ ھلی شیرک .

^(۱) رواہ مسلم .

فه رموده ی چواره م : (مَثَلُ الْمُؤْمِنِ الَّذِي يَقْرَأُ الْقُرْآنَ وَمَثَلُ الْمُنَافِقِ / نموونه ی ئەو ئیمانداره ی که قورئان ده خوینیّت و ههروهه مونا فقیش) :

عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ (رضي الله عنه) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) : ((مَثَلُ الْمُؤْمِنِ الَّذِي يَقْرَأُ الْقُرْآنَ مَثَلُ الْأُتْرَجَةِ رِيحُهَا طَيِّبٌ وَطَعْمُهَا طَيِّبٌ ، وَمَثَلُ الْمُؤْمِنِ الَّذِي لَا يَقْرَأُ الْقُرْآنَ مَثَلُ التَّمْرَةِ لَا رِيحَ لَهَا وَطَعْمُهَا حُلْوٌ ، وَمَثَلُ الْمُنَافِقِ الَّذِي يَقْرَأُ الْقُرْآنَ مَثَلُ الرَّيْحَانَةِ رِيحُهَا طَيِّبٌ وَطَعْمُهَا مُرٌّ ، وَمَثَلُ الْمُنَافِقِ الَّذِي لَا يَقْرَأُ الْقُرْآنَ كَمَثَلِ الْحَنْظَلَةِ لَيْسَ لَهَا رِيحٌ وَطَعْمُهَا مُرٌّ))^(۱).

واته : نموونه ی ئەو ئیمانداره ی که قورئان ده خوینیّت وهکو (ترنوج) وایه بۆنی خۆشه و تامیشی خۆشه ، وه نموونه ی ئەو ئیمانداره ش که قورئان ناخوینیّت وهکو خورما وایه بۆنی نییه و تامی شیرینه ، وه نموونه ی ئەو دووپوه ی که قورئان ده خوینیّت وهکو په یحانه وایه بۆنی خۆشه و

^(۱) متفق عليه ، وورد في لفظٍ بدلَ ((الْمُنَافِقِ)) : ((الْفَاجِرِ)) .

واته : وه له له فزیکى تردا له برى وشه ی ((دوپوه)) : ((خراپه کار)) هاتوه .

تامی تالە ، وه نموونهی ئەو دوو پرووهی که قورئان ناخوینیت
وهکو گوزالک وایه بۆنی نییه و تامیشی تالە .

لیدوان :

((الْأُتْرُجَّةُ)) : (الْأُتْرُجُ) به روبوومیکی ناسراوه پیی دهوتریت
(تُرْج) کۆکه رهوهی تام خوشی و بۆن خوشیه ، وه پییشی
دهوتریت (الْأُتْرُجَّةُ) ، به کوردی پیی دهوتریت (ترونج) .
((الْحَنْظَلَةُ)) : (الْحَنْظَلُ) : روهکیکه درێژ دهبیتهوه بهسه
زهویدا وهکو کالەك ، وه به روبوومهکی وهکو به روبوومی
کالەك وایه بهلام زۆر لهو بچوکتیه ، وه به نموونه
دههینریتهوه بۆ تالییتی .

فهو مودى بينجهم : (أَجْرُ الْمَاهِرِ بِالْقُرْآنِ وَالَّذِي يَتَتَعَعُ فِيهِ / پاداشتی ئه و كه سهی قورئان به رهوانی دهخوینیّت و ئه وهشی زمانی ته ته لهی تییدا دهكات) :

عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) : ((الْمَاهِرُ بِالْقُرْآنِ مَعَ السَّفَرَةِ الْكِرَامِ الْبَرَّةِ ، وَالَّذِي يَقْرَأُ الْقُرْآنَ وَيَتَتَعَعُ فِيهِ وَهُوَ عَلَيْهِ شَاقٌّ لَهُ أَجْرَانِ)) .

وَفِي رِوَايَةٍ : ((وَالَّذِي يَقْرُؤُهُ وَهُوَ يَشْتَدُّ عَلَيْهِ لَهُ أَجْرَانِ))^(١).

واته : كه سيك كه قورئان به رهوانی دهخوینیته وه ئه وه له گه ل فریشته نیردراوه به پیزه چا كه كاره گویرایه له كانه ، وه كه سيكیش كه قورئان دهخوینیته وه ویه كلا نیه تییدا و له سهری نارپه حه ته ئه وه دوو پاداشتی بۆ هیه .

وه له ریوایه تیكداهاتوو : وه كه سيكیش كه قورئان دهخوینیته وه و له سهری نارپه حه ته ئه وه دوو پاداشتی بۆ هیه .

^(١) رواه البخاري ومسلم وأهل السنن واللفظ لمسلم .

لیدوان :

((الْمَاهِرُ بِالْقُرْآنِ)) : که سیکی زیرهک و جوانخوین و ریکوپیک

دەربەرە که قورئان دەخوینیتەوه هەلە ناکات و زمانی

تەتەلە ی تیدا ناکات و خویندنه وه کهش ناپه حەت نی یه

له سه ری له بهر جوانیتی و ریکوپیکیتی له بهر کردنه که ی .

((يَتَتَعُ فِيهِ)) : ئەو که سه یه که له خویندنه وه که یدا یه کلا

نی یه و پارایه له بهر لاوازی له بهر کردنه که ی ، ((لَهُ أَجْرَانِ /

دوو پاداشتی بو هیه)) : پاداشتیکی له بهر قورئان

خویندنه وه که ی و پاداشتیکیش له بهر یه کلا نه بوونه وه ی له

خویندنه وه که ی و ناپه حەت بوونه که ی .

فهرمودهى شه شه م : (فَضْلُ قِرَاءَةِ الْقُرْآنِ فِي الصَّلَاةِ /
فهزلى قورئان خويندن له ناو نويژدا) :

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) : ((أَيْحِبُّ أَحَدُكُمْ إِذَا رَجَعَ إِلَى أَهْلِهِ أَنْ يَحْدِثَ فِيهِ ثَلَاثَ خَلِفَاتٍ عِظَامٍ سَمَانٍ ؟ قُلْنَا : نَعَمْ ، قَالَ : فَثَلَاثُ آيَاتٍ يَقْرَأُ بِهِنَّ أَحَدُكُمْ فِي صَلَاتِهِ خَيْرٌ لَهُ مِنْ ثَلَاثِ خَلِفَاتٍ عِظَامٍ سَمَانٍ))^(١).

واته : ئايا يه كيڭ له ئيوه پيى خو شه كاتيڭ گه پايه وه
بؤلاى خيزانه كهى سى وشتري ئاوسى گه ورهى قه له ويان تيڭدا
ببينيت ؟ ئيمه ش وتمان : به لى ، فهرموى : دهى يه كيڭ له
ئيوه سى ئايهت له ناو نويژه كهيدا بخوينيت باشتريه بوى له
سى وشتري ئاوسى گه ورهى قه له و .

ليدوان :

(الْخَلْفَةُ) : واته : وشتري ئاوس .

فەرموودهی حه‌وته‌م : (فَضْلُ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ بِالْقُرْآنِ /

فه‌زلی ئەو که‌سانه‌ی کرده‌وه به قورئان ده‌که‌ن) :

عَنِ النَّوَّاسِ بْنِ سَمْعَانَ الْكَلَابِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ : ((يُؤْتَى بِالْقُرْآنِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَأَهْلِيهِ الَّذِينَ كَانُوا يَعْمَلُونَ بِهِ تَقَدَّمَهُمْ سُورَةُ الْبَقَرَةِ وَآلِ عِمْرَانَ ، وَضُرِبَ لَهُمَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) ثَلَاثَةَ أَمْثَالٍ مَا نَسِيَتْهُنَّ بَعْدُ ، قَالَ : كَانَهُمَا غَمَامَتَانِ أَوْ ظُلَّتَانِ سَوْدَاوَانِ بَيْنَهُمَا شَرْقٌ أَوْ كَانَهُمَا فِرْقَانِ مِنْ طَيْرٍ صَوَافٍّ ، يُحَاجَّانِ عَنْ صَاحِبِهِمَا))^(١).

واته : له پۆژی قیامه‌تدا قورئان ده‌هینریت و ئەه‌لی قورئانی‌ش ئەوانه‌ی که کرده‌وه‌یان پی‌کردوه و هه‌ردوو سو‌ره‌تی (البَقَرَة) و (آلِ عِمْرَانَ) یش پێشیان ده‌که‌ون ، وه پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) سی‌نموونه‌ی بۆیان هینایه‌وه که تاوه‌کو ئیستا له‌بیرم نه‌کردوون ، فه‌رمووی : هه‌ردووکیان وه‌کو دوو په‌له‌ هه‌وریان دوو په‌له‌ سی‌به‌ر وان له‌ نیوانیادا

^(١) هذا لفظ أحمد ، ورواه مسلم لكن فيه بدل (تَقَدَّمَهُمْ) : (تَقَدَّمُهُ) ، وبدل (يُحَاجَّانِ) :

تیشک و رووناکییه ک هه یه یان وهکو دوو پۆل بالنده وان و بهرگری له هاوه له کانیان دهکه ن .

وَعَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ (رضي الله عنه) عَنْ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ : ((مَثَلُ الْمُؤْمِنِ الَّذِي يَقْرَأُ الْقُرْآنَ وَيَعْمَلُ بِهِ كَمَثَلِ الْأُتْرَجَةِ طَيِّبَةِ الطَّعْمِ طَيِّبَةِ الرَّيْحِ ، وَمَثَلُ الْمُؤْمِنِ الَّذِي لَا يَقْرَأُ الْقُرْآنَ وَيَعْمَلُ بِهِ كَمَثَلِ التَّمْرَةِ طَيِّبَةِ الطَّعْمِ وَلَا رِيحَ لَهَا))^(۱).

واته : نموونه ی ئه و ئیمانداره ی که قورئان ده خوینیت و کرده وهشی پی ده کات وهکو (ترنوج) وایه تامی خۆشه و بۆنیشی خۆشه ، وه نموونه ی ئه و ئیمانداره ش که قورئان ناخوینیت و کرده وهی پی ده کات وهکو خورما وایه تامی خۆشه و بۆنی نییه .

لێدوان :

(ابن القيم) فهرموویه تی : ئه هلی قورئان ئه و که سانه ن که زانا و شاره زان به قورئان و کرده وه ده که ن به وهی که تییدا یه ئه گهر چی له به ریشیان نه کردبیت ، به لام ئه و

^(۱) رواه البخاري .

که سهی که له بهر یکردوو و لێی تینه گه یشتوو و کرده و هی نه کردوو به و هی که تیدایه ئه وه له ئه هلی قورئان نییه ئه گهر چی پسته کانیشی رێک و راست ده ربهریت وه کو رێک و راستی تیر .

وه فەرمايشتی پیغه مبه ر (ﷺ) : ((كَانَهُمَا غَمَامَتَانِ / هه ردووکیان وه کو دوو په له هه ور وان)) واته : پاداشتی هه ردوو سوره تی (البَقَرَة) و (آلِ عِمْرَان) وه کو دوو په له هه وری گه وره وان ، ((اَوْ ظُلَّتَانِ سَوْدَاوَانِ بَيْنَهُمَا شَرْقٌ / یان وه کو دوو په له سیبه ر وان له نیوانیاندا رووناکییه ک هیه)) له بهر چر و پری و که وتنی هه ندیکیان به سه ر ئه وی تریاندا بو ئه وه ی له پوژی قیامه تدا بن به سیبه ر بو خوینه ری هه ردووکیان له گه رمی خو ر ، وه فەرمايشتی : ((بَيْنَهُمَا شَرْقٌ / له نیوانیاندا تیشک و رووناکییه ک هیه)) واته : تیشک و رووناکی ئه و درزه ی نیوان دوو په له سیبه ره که بریتییه له رووناکی خو ر ئه مه ش تیبینیه بو ئه وه ی که ئه و دوو په له سیبه ره له گه ل چرپوونیشیان ئه و تیشکه ناپو شن ، ((اَوْ كَانَهُمَا فِرْقَانِ)) واته : یان وه کو دوو پۆل بالنده ن ،

((مِنْ طَيْرٍ صَوَافٍ)) واته : ریز دهن ههروه کو چۆن
 نویژته نجامده ران به ریز ده وه ستن ، ((يُحَاجَّانِ)) واته :
 داکۆکی و به رگری ده کهن ، ((عَنْ صَاحِبِهِمَا)) له و که سه ی
 که به رده وامه له خویندنه وه ی قورئان و کرده وه پی کردنی .

فہرموودہی ہشتہ م : (فَضْلُ قِرَاءَةِ سُورَةِ الْبَقَرَةِ فِي الْبَيْتِ / فہزلی خویندنہوہی (سُورَةُ الْبَقَرَةِ) لہ مالدا) :

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ : ((لَا تَجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ مَقَابِرَ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْفِرُ مِنَ الْبَيْتِ الَّذِي تُقْرَأُ فِيهِ سُورَةُ الْبَقَرَةِ))^(۱).

واتہ : مالہ کانتان مہ کەن بە گوړستان بەراستی شہیتان
لہ مالیک رادہ کات کە (سُورَةُ الْبَقَرَةِ) ی تیدا بخوینریتہ وہ .

^(۱) رواہ مسلم .

فه رموودهى نؤيه م : (فَضْلُ الْجَاهِرِ وَالْمُسِرِّ بِالْقُرْآنِ /
فه زلى ئه و كه سهى كه به ئاشكرا و ئه وه يش كه به نهينى
قورئان ده خوئينيته وه) :

عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ الْجُهَنِيِّ (رضي الله عنه) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ)
يَقُولُ : ((الْجَاهِرُ بِالْقُرْآنِ كَالْجَاهِرِ بِالصَّدَقَةِ ، وَالْمُسِرُّ بِالْقُرْآنِ
كَالْمُسِرِّ بِالصَّدَقَةِ))^(١).

واته : ئه و كه سهى كه به ئاشكرا و دهنگى به رز قورئان
ده خوئينيت وه كو ئه و كه سه وايه كه به ئاشكرا خير و
صه دهقه دهكات ، وه ئه و كه سه ش كه به نهينى و دهنگى
نزم قورئان ده خوئينيت وه كو ئه و كه سه وايه كه به نهينى
خير و صه دهقه دهكات .

^(١) رواه أحمد والترمذي وأبو داود والنسائي ، وقال أبو عيسى الترمذي : هذا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ وصححه الألباني .

فہرموودہی دہیہم : (حُبُّ اسْتِمَاعِ الْقُرْآنِ /
خوشہویستی بیستنی قورئان) :

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رضی اللہ عنہ) قَالَ : قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) :
«اقْرَأْ عَلَيَّ الْقُرْآنَ ، قَالَ : فَقُلْتُ : يَا رَسُولَ اللَّهِ اقْرَأْ عَلَيْكَ
وَعَلَيْكَ أَنْزَلَ ؟ قَالَ : إِنِّي أَشْتَهِي أَنْ أَسْمَعَهُ مِنْ غَيْرِي فَقَرَأْتُ
النِّسَاءَ حَتَّى إِذَا بَلَغْتُ : ﴿ فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ
وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا ﴾ ، فَرَفَعْتُ رَأْسِي أَوْ غَمَزَنِي رَجُلٌ
إِلَى جَنْبِي فَرَفَعْتُ رَأْسِي فَرَأَيْتُ دُمُوعَهُ تَسِيلُ »^(۱).

واتہ : (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوپی (مَسْعُود) (رضی اللہ عنہ) فہرموویہ تی :
پیغہمبہری خوا (ﷺ) بہ منی فہرموو : قورئانم بہ سہردا
بخوینہ ، فہرمووی : منیش وتم : ئہی پیغہمبہری خوا
بہ سہر تودا بیخوینم لہ کاتیکدا کہ بہ سہر تودا دابہ زیوہ ؟
فہرمووی : بہ پاستی من تامہ زرووی ئہوہم لہ جگہ لہ
خومہوہ بیبیستم ، منیش سورہ تی (النِّسَاء) م خویند تاوہکو

^(۱) رواہ البخاری ومسلم واللفظ لہ .

گەیشتمە ﴿فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا﴾ / واتە : باشە دەبیّت حالی خەلکی چۆن بیّت کاتیک کە لە نیۆ هەموو ئومەتیّک شایە تحالیّک دینین و تۆیش بە شایە تحالّ دینین بە سەر هەموو ئەوانەدا) ، لەو ساتەدا سەرم بەرز کردەوێ یان پیاویک لە تەنیشمەوێ دەستی لیّدام و منیش سەرم بەرز کردەوێ بینیم فرمیسکەکانی دەچۆرپیت .

به‌شی دووهم

سه‌بارت به ئاداب و ئەحکامه‌کان

(الفصلُ الثَّانِي فِي الْأَدَابِ وَالْأَحْكَامِ)

فەرمووده‌ی یازده‌یه‌م : (غِبْطَةُ صَاحِبِ الْقُرْآنِ /

ئاواتخواستن به هاوه‌لی قورئان) :

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ : ((لَا حَسَدَ إِلَّا فِي اثْنَتَيْنِ : رَجُلٌ عَلَّمَهُ اللَّهُ الْقُرْآنَ فَهُوَ يَتْلُوهُ آتَاءَ اللَّيْلِ وَآتَاءَ النَّهَارِ فَسَمِعَهُ جَارٌ لَهُ فَقَالَ : لَيْتَنِي أُوتِيتُ مِثْلَ مَا أُوتِيَ فَلَانٌ فَعَمِلْتُ مِثْلَ مَا يَعْمَلُ .

وَرَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ مَالًا فَهُوَ يُهْلِكُهُ فِي الْحَقِّ فَقَالَ رَجُلٌ : لَيْتَنِي أُوتِيتُ مِثْلَ مَا أُوتِيَ فَلَانٌ فَعَمِلْتُ مِثْلَ مَا يَعْمَلُ))^(۱).

واته : هه‌سودی پێ‌بردن دروست نی‌یه ته‌نها له دوو شتدا

نه‌بی‌ت : پیاوی‌ک که خوا قورئانی فی‌رکردوو و له ساته

وه‌خته‌کانی شه‌و و پۆژدا ده‌یخوینی‌ته‌وه و دراوسی‌یه‌کی

^(۱) رواه البخاري وأحمد واللفظ للبخاري .

گوئی لی دہ بیّت و دہ لّیت : خۆزگه منیش نموونه ی ئه وه م
پی بدرایا که به فلان دراوه و منیش وه کو کرده وه که ی ئه وم
بکردایا .

وه پیاویکیش که خوا پاره و مالی پیداووه و له خزمه تی
حه قدا ده یبه خشیته وه و پیاویکی تر ده لّیت : خۆزگه منیش
نموونه ی ئه وه م پی بدرایا که به فلان دراوه و منیش وه کو
کرده وه که ی ئه وم بکردایا .

فەرمووده‌ی دوانزه‌یه م : (كَيْفِيَّةُ قِرَاءَةِ النَّبِيِّ ﷺ) لِلْقُرْآنِ /

چۆنیتی قورئان خویندنه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) :

عَنْ حُذَيْفَةَ (رضي الله عنه) : ((أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ) صَلَّى فَكَانَ إِذَا مَرَّ بِآيَةِ رَحْمَةٍ سَأَلَ ، وَإِذَا مَرَّ بِآيَةِ عَذَابٍ اسْتَجَارَ ، وَإِذَا مَرَّ بِآيَةٍ فِيهَا تَنْزِيهٌُ لِلَّهِ سَبَّحَ))^(۱).

واته : پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) نوێژی کردوه و که به‌سه‌ر ئایه‌تیکدا تیپه‌ربووبیّت باسی ره‌حمه‌ت و میهره‌بانی تیڤا بووبیّت داوای له‌خوا کردوه ، وه‌که به‌سه‌ر ئایه‌تیکدا تیپه‌ربووبیّت باسی سزای تیڤا بووبیّت په‌نای به‌خوا گرتوه ، وه‌که به‌سه‌ر ئایه‌تیکدا تیپه‌ربووبیّت باسی پاکراگرتنی خوای تیڤا بووبیّت له‌که‌موکوری و نقوسانی (سُبْحَانَ اللَّهِ) وتوه .

وَعَنْهُ (رضي الله عنه) : ((أَنَّهُ صَلَّى إِلَى جَنْبِ النَّبِيِّ ﷺ) لَيْلَةً فَقَرَأَ ، فَكَانَ إِذَا مَرَّ بِآيَةِ عَذَابٍ وَقَفَ وَتَعَوَّذَ ، وَإِذَا مَرَّ بِآيَةِ رَحْمَةٍ وَقَفَ فَدَعَا))^(۲).

(۱) رواه ابن ماجه وصححه الألباني .

(۲) رواه النسائي وصححه الألباني .

واته : (حُذِيفَةُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) شهوئِكَ له تهنِشت پیغهمبهروهه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

نویژی کردووه و پیغهمبهه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قورئانی خویندووه و که به سهر ئایه تیگدا تیپه ربووبیت باسی سزای تیدا بووبیت وه ستاوه و پهنای به خوا گرتووه ، وه که به سهر ئایه تیگدا تیپه ربووبیت باسی ره حمهت و میهره بانی تیدا بووبیت وه ستاوه و پاراوه ته وه .

فہرموودہی سیانزہیہ م : (الْمُدَّةُ الَّتِي يُخْتَمُ فِيهَا الْقُرْآنُ /

تھو ماوہیہی کہ ہموو قورئانی تیدا دہخوینریتہوہ) :

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رضي الله عنه) أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) قَالَ لَهُ : ((اقْرَأُ
الْقُرْآنَ فِي شَهْرٍ ، قَالَ : إِنِّي أَجِدُ قُوَّةً ، قَالَ : اقْرَأُ فِي عِشْرِينَ ، قَالَ :
إِنِّي أَجِدُ قُوَّةً ، قَالَ : اقْرَأُ فِي خَمْسَ عَشْرَةَ ، قَالَ : إِنِّي أَجِدُ قُوَّةً ،
قَالَ : اقْرَأُ فِي عَشْرِ ، قَالَ : إِنِّي أَجِدُ قُوَّةً ، قَالَ : اقْرَأُ فِي سَبْعٍ وَلَا
تَزِيدَنَّ عَلَى ذَلِكَ))^(١).

واتہ : پیغہمبہر (ﷺ) بہ (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوپی (عہمری

فہرموہ : قورئان بخوینہرہوہ لہ ماوہی مانگیکدا ، فہرمووی :
من توانام تیداہیہ ، فہرمووی : لہ بیست پوژدا بیخوینہرہوہ ،
فہرمووی : من توانام تیداہیہ ، فہرمووی : لہ پانزہ پوژدا
بیخوینہرہوہ ، فہرمووی : من توانام تیداہیہ ، فہرمووی : لہ
دہ پوژدا بیخوینہرہوہ ، فہرمووی : من توانام تیداہیہ ،
فہرمووی : لہ حہوت پوژدا بیخوینہرہوہ و زیاتری سہرمہخہ .

^(١) أخرجه البخاري ومسلم وأبو داود واللفظ لأبي داود .

ليدوان :

ئەم فەرموودەيە لە تايبەتمەندييەکانی (عَبْدُ اللَّهِ) ی کورپی
 (عەمر) ی کورپی (العاص) لە (ﷺ) چونکە پيڤەمبەر (ﷺ)
 بەمە رينمايي کردووە لەبەر ئەوەی کە بينیويەتی لە حال و
 وزە و توانای ، هەر بۆيە کاتيک کە (عَبْدُ اللَّهِ) ی کورپی
 (عەمر) (ﷺ) گەورەتەمەن بوو ئەو قورئان خویندەنەو و
 کردەو و زۆرەي لەسەر قورس و ناپەحەت بوو و فەرمووی
 هەرودەکو لای (البخاري) هاتوو : ((لَيْتَنِي قَبِلْتُ رُحْصَةَ رَسُولِ
 اللَّهِ ﷺ) وَذَاكَ أَنِّي كَبِرْتُ وَضَعُفْتُ ، فَكَانَ يَقْرَأُ عَلَى بَعْضِ أَهْلِهِ
 السُّبْعَ مِنَ الْقُرْآنِ بِالنَّهَارِ ، وَالَّذِي يَقْرَأُهُ يَعْزُضُهُ مِنَ النَّهَارِ لِيَكُونَ
 أَخْفَ عَلَيْهِ بِاللَّيْلِ ، وَإِذَا أَرَادَ أَنْ يَتَقَوَّى أَفْطَرَ أَيَّامًا وَأَحْصَى وَصَامَ
 مِثْلَهُنَّ كَرَاهِيَةً أَنْ يَتْرُكَ شَيْئًا فَارَقَ النَّبِيُّ ﷺ عَلَيْهِ)) واتە :
 خۆزگە روخسەت و ئاسانکاریيەکەي پيڤەمبەري خوام (ﷺ)
 قەبۆل بکردايەت ئەوەش لەبەر ئەوەيە من ئیستا گەورەبووم
 و لاواز و بىهيزبووم ، بۆيە يەك لە حەوتی قورئانی لە پۆژدا
 دەخويندەو و بەسەر هەنديک لە کەسوکاریدا ، وە ئەوەی کە
 لە شەودا دەخويندەو لە پۆژدا دووبارەي دەکردەو و بۆ

ئەوہی لە شەودا لەسەری سووک و ئاسان بێت ، وە ئەگەر
بیویستایەت بە ھێز ببیت ئەوا چەند پۆژیک بە پۆژوو نەدەبوو
و دەیانێ ژمارد و ئەنجا ھاوشیوہی ئەو پۆژانە بە پۆژوو
دەبوو چونکە پێی باش نەبوو واز لە شتێک بێنیت کە
لەسەری دا برا بوو لە پیغەمبەر (ﷺ) .

ئەم شتەم لیڤەدا روون کردووە بۆ ئەوہی وا گومان
نەبریت ئەوانە ی کە قورئانیان لە پۆژیکدا یان لە دوو پۆژدا
تەواو کردووە لە صەحابەکان پیچەوانە ی ئەوہیان کردووە
کە پیغەمبەر (ﷺ) فەرمانی پێ کردووە بە (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوپی
(عەمر) ، ئەمەش وانێ یە ، بە لکو وەلامە کە ی پیغەمبەر (ﷺ)
بە پێی حالێ کە سی پرسیارکار و داخوایکاری فەتواکە یە
بە تاییبەت ، وە ئەحکام و بە لگە لە سەربووەکانی
لیڤەدر دەھێنریت بە گشتی ، کەواتە فەرموودە کە
تاییبەتمە ندیتی و گشتیتیشی تێدا یە .

فهرمودهی چواردهیه م : (يُسْتَحَبُّ لِمَنْ مَرَّ بِآيَةِ سَجْدَةٍ أَنْ يَسْجُدَ / خوْشويستراوه — سوننهته — بؤ كه سيك كه به سهر ئايه تي سوجدهدا تييه ربوو سوجده ببات) :

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) : ((إِذَا قَرَأَ ابْنُ آدَمَ السَّجْدَةَ فَسَجَدَ اعْتَزَلَ الشَّيْطَانُ يَبْكِي ، يَقُولُ : يَا وَيْلَهُ أُمِرَ ابْنُ آدَمَ بِالسُّجُودِ فَسَجَدَ فَلَهُ الْجَنَّةُ ، وَأُمِرْتُ بِالسُّجُودِ فَعَصَيْتُ فَلِيَ النَّارُ))^(١).

وعند البغوي في السنة : ((فَيَقُولُ : يَا وَيْلَهُ ، أُمِرَ هَذَا بِالسُّجُودِ ...)) إلخ .

واته : كاتيک كه ئادهميزاد ئه و ئايه تانه دهخوينيته وه كه سوجدهيان تيديايه و سوجده دهبات شهيتان لئى دووره پهريز ده بيتته وه و ده گري و ده لئيت : وهيل و تياچوون بؤ من ئادهميزاد فه رمانى پيکرا به سوجده بردن و سوجدهى برد و به هه شتى بؤ هه يه ، وه منيش فه رمانم پيکرا به سوجده بردن و سه ريچيم کرد و ئاگرم بؤ هه يه .

^(١) رواه مسلم .

وه لای ئیمامی (البَغَوِي) له کتیبی (السُّنَّة) دا هاتوو ه :

(... شه‌یتان ده‌لّیت : وه‌یل و تیاچوون بۆ من ، ئەمه

فه‌رمانی پیکرا به سوجده‌بردن ...) هتد .

لیدوان :

سوجده‌بردن وابه‌سته نی‌یه ته‌نها به سوره‌تی

(السَّجْدَة) وه ، به‌لکو وابه‌سته‌یه به هه‌موو ئەو سوجدانه‌ی که

له قورئاندا هاتوون که بریتین له پانزه سوجده .

فهرمودهی پانزدهیم : (كَرَاهَةً رَفَعَ الصَّوْتِ بِالْقُرْآنِ إِذَا
كَانَ مَنْ حَوْلَهُ يَتَأَدَّى بِهِ / ناپهسندیتی دهنگ هه لپرین به
قورئان خویندن ئه گهر ئه وانیه چواردهوری ئه زیتیان
لئی بینی) :

عَنْ الْبَيَاضِيِّ (رحمته الله) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) خَرَجَ عَلَى النَّاسِ وَهُمْ
يُصَلُّونَ وَقَدْ عَلَتْ أَصْوَاتُهُمْ بِالْقِرَاءَةِ فَقَالَ : ((إِنَّ الْمُصَلِّيَّ يُنَاجِي
رَبَّهُ عَزَّ وَجَلَّ فَلْيَنْظُرْ مَا يُنَاجِيهِ ، وَلَا يَجْهَرُ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ
بِالْقُرْآنِ))^(١).

واته : پیغه مبهری خوا (رحمته الله) ده رچوو به سهر خه لکیدا له
کاتیکیدا که نویژیان ده کرد و دهنگیان هه لپریبوو به قورئان
خویندن و فهرمووی : به پاستی ئه و که سهی که نویژ ده کات
وتووژ له گه ل په روه ردگاری گه ورهیدا ده کات بویه با سهیر
بکات به چ شتیک وتووژی له گه لدا ده کات ، وه هه ندیکتان
دهنگ هه لمه برن به سهر هه ندیکی تر تاندا به قورئان
خویندن .

^(١) رواه أحمد ومالك والنسائي والبيهقي وصححه الهيثمي .

فہرموودہی شانزہیہ م : (خُلِقَ النَّبِيُّ ﷺ) / پدہوشت و
ئہ خلاقى پیغہمبہر ﷺ :

عَنْ سَعْدِ بْنِ هِشَامِ بْنِ عَامِرٍ أَنَّهُ قَالَ لِعَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) : يَا أُمَّ الْمُؤْمِنِينَ أَنْبِئِي عَنِ خُلُقِ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) ؟ قَالَتْ : أَلَسْتَ تَقْرَأُ الْقُرْآنَ ؟ قُلْتُ : بَلَى ، قَالَتْ : فَإِنَّ خُلُقَ نَبِيِّ اللَّهِ (ﷺ) كَانَ الْقُرْآنَ^(١).

واتہ : (سعدی کورپی (ہشام) بہ (عائشہ) (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) فہرموودہ : ئہی دایکی ئیمانداران ہہوالم بدہری سہبارہت بہ پدہوشت و ئہ خلاقى پیغہمبہری خوا (ﷺ) ، فہرمووی : باشہ تو قورئان ناخوینیتہوہ ؟ وتم : بہلئ ، فہرمووی : بہراستی پدہوشت و ئہ خلاقى پیغہمبہری خوا (ﷺ) قورئان بووہ .

وَعَنْ سَعْدِ بْنِ هِشَامِ بْنِ عَامِرٍ قَالَ : أَتَيْتُ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) فَقُلْتُ : يَا أُمَّ الْمُؤْمِنِينَ أَخْبِرِي بِي خُلُقِ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) ؟ قَالَتْ : كَانَ خُلُقُهُ الْقُرْآنَ ، أَمَا تَقْرَأُ الْقُرْآنَ قَوْلَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ : ﴿وَإِنَّكَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ﴾ ؟^(٢).

^(٢) رواہ أحمد و هو حدیث صحیح .

^(١) رواہ مسلم .

واته : (سَعْد) ی کوپی (هَشَام) فه رموویه تی : هاتم بۆلای
 (عَائِشَةُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) و وتم : ئه ی دایکی ئیمانداران هه والم بدهری
 سه بارهت به رهوشت و ئه خلاقى پیغه مبهری خوا (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) ،
 فه رمووی : رهوشت و ئه خلاقى پیغه مبهری خوا (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قورئان
 بووه ، باشه تو قورئان ناخوینیته وه فه رمایشتی خوای
 گه وره : ﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ﴾ [القلم] واته : ئه ی
 پیغه مبهر به راستی تو له سه رهوشت و ئه خلاقى
 گه وره یت .

لیدوان :

(ابن کثیر) فه رموویه تی : (ئهمه واتای ئه وه یه پیغه مبهر
 (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) جیبه جی کردنی قورئان به فه رمانه کانی و
 قه دهغه کراوه کانی شییه وه بووه ته خوو تییدا و بووه ته
 رهوشتیک خوی پیوه گرتوو و وازییه ئناوه له و رهفتارانیه
 که پیشت له سه ریان راهاتبوو ، جا هه رشتیک قورئان
 فه رمانی پی کردبیت کردوویه تی و هه رشتیکیش قورئان
 ریگری لی کردبیت وازی لی هیئاوه ، ئهمه له گه ل ئه وه ی که

خوا رایهیناوه له سه‌ر په‌وشته گه‌وره‌کان له شه‌رمکردن و
به‌خشنده‌یی و ئازایه‌تی و لی‌بوورده‌یی و پ‌شوودریژی و
هه‌موو په‌وشتی‌کی جوان وه‌کو سه‌لمینراوه) [ته‌فسیری سوره‌تی
(القلم)].

فه رموده‌ی حه قدهیه م : (جَوَازُ قِرَاءَةِ الْقُرْآنِ عَلَى الدَّابَّةِ وَجَوَازُ التَّرْجِيعِ فِيهِ / دروستیتی قورئان خویندن به‌سه‌ر و لاخه‌وه و دروستیتی جوانکاری له خویندنه‌وهیدا) :

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُغْفَلٍ الْمُزَنِيِّ (رضي الله عنه) قَالَ : ((رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَوْمَ فَتْحِ مَكَّةَ وَهُوَ عَلَى نَاقَةٍ يَقْرَأُ بِسُورَةِ الْفَتْحِ وَهُوَ يُرْجِعُ))^(١).

واته : له پوژی ئازادکردنی مه‌ککه‌دا پیغه‌مبه‌ری خوام
(ﷺ) بینی له‌سه‌ر و شتریک بوو سورته‌تی (الْفَتْح) ی
ده‌خوینده‌وه و ده‌نگی ده‌له‌رانده‌وه .

لیدوان :

(التَّرْجِيعُ) : بریتی‌یه له دووباره‌کردنه‌وه‌ی خویندنه‌وه ،
له نمونه‌ی ئه‌وه‌ش دووباره‌کردنه‌وه‌ی بانگدان ، وه
وتراویشه‌ : بریتی‌یه له نزیکبوونی شیوازه‌کانی جوله‌کان له
ده‌نگدا ، وه (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوپی (مُغْفَل) ئه‌وه‌ده‌نگ
له‌راندنه‌وه‌یه‌ی پیغه‌مبه‌ری (ﷺ) گپراوته‌وه به‌دریژکردنه‌وه‌ی

^(١) رواه البخاري ومسلم وأبو داود واللفظ له وغيرهم .

دهنگ له خویندنه و هدا وهکو (آء آء آء) ، وه ئه مه (واته :
 التَّرجیع) ئه ندازهیه کی زیاتره له جوانکاری و پازاندنه وهی
 دهنگ ، وه درێژه مداوه به قسه کردن له سه ر ئه م باسه له
 شهرح و شیکردنه وه که م بۆ ئه م کتێبه .

فهو موددهى هه ژدهيه م : (النَّهْيُ عَنِ السَّفَرِ بِالمُصْحَفِ إِلَى بِلَادِ الكُفْرِ وَالْعَدُوِّ إِذَا خِيفَ وَقُوعُهُ فِي أَيْدِيهِمْ / ريگری کردن له سه فه رکردن به (موصحف) بو و لا تی کافران و دوژمن نه گهر مه ترسی نه وه هه بوو بکه ویته ده ستیان) :

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رضي الله عنه) قَالَ : ((نَهَى رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) أَنْ يُسَافَرَ بِالْقُرْآنِ إِلَى أَرْضِ الْعَدُوِّ))^(١).

واته : پیغه مبه ری خوا (صلى الله عليه وسلم) ریگری کردوه له وهی که سه فه ر به قورئان بکریّت بو خاکی دوژمن .

وَفِي رِوَايَةٍ لِمُسْلِمٍ : عَنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) : ((لَا تُسَافِرُوا بِالْقُرْآنِ فَإِنِّي لَا أَمْنُ أَنْ يَنَالَهُ الْعَدُوُّ)) .

واته : سه فه ر به قورئان مه که ن چونکه من دلنیانام له وهی که ده ستی دوژمن بکه ویت .

لیدوان :

زانایان فه رموویانه : نه گهر دلنیابوون له سه ر قورئان که نادرییّت یان فرینادریّت سه ر زهوی یان کافر و بی باوهر ده ستی پیوه نه دات نه وا دروسته سه فه ری پی بکریّت .

^(١) متفق علیه .

فەرموودهی نۆزدهیه م : (مَا يَصْنَعُ مَنْ يَلْتَبِسُ عَلَيْهِ
الْقُرْآنُ لِشِدَّةِ النَّعَاسِ / ئەو کەسە چی دەکات کە قورئانی
لی تیکەل دەبیئت لەبەر زۆری باویشکدان و خەواتن) :

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ : ((إِذَا قَامَ أَحَدُكُمْ
مِنَ اللَّيْلِ فَاسْتَعْجَمَ الْقُرْآنُ عَلَى لِسَانِهِ فَلَمْ يَذَرْ مَا يَقُولُ
فَلْيُضْطَجِعْ))^(١).

واته : ئەگەر یه کێک له ئیوه له شهودا ههستا و دهربرپینی
قورئان قورس و نارهحهت بوو له سههر زمانی و نه یزانی چی
دهلیت ئەوا با رابکشیئت و بخهویئت .

لیدوان :

فەرماشتی : ((فَاسْتَعْجَمَ الْقُرْآنُ)) واته : دهربرپینی قورئان
قورس و نارهحهت بوو له سههری و نهیتوانی به زمانی
دهربرپییت له بهر زالبوونی باویشکدان و خەواتن بۆیه
پیویسته له سههری وازیبنیئت له قورئان خویندن .

^(١) رواه مسلم وأحمد وأبو داود وابن ماجه والنسائي وغيرهم .

فهرمودهى بيستم : (قَوْلُ الْمُقْرِئِ لِلْقَارِئِ : حَسْبُكَ /
وتهى ماموستاي قورئان بو قوتابى قورئان خوين :
ئهوهندهت بهسه) :

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رضي الله عنه) قَالَ : قَالَ لِي النَّبِيُّ (ﷺ) :
«(اِقْرَأْ عَلَيَّ ، قُلْتُ : يَا رَسُولَ اللَّهِ اقْرَأْ عَلَيْكَ وَعَلَيْكَ أَنْزَلَ ؟ قَالَ :
نَعَمْ ، فَقَرَأْتُ سُورَةَ النَّسَاءِ حَتَّى آتَيْتُ إِلَى هَذِهِ الْآيَةِ : ﴿فَكَيْفَ
إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا﴾ ،
قَالَ : حَسْبُكَ الْآنَ ، فَالْتَفَتُّ إِلَيْهِ فَإِذَا عَيْنَاهُ تَذْرِفَانِ))»^(١).

واته : (عَبْدُ اللَّهِ)ى كوپى (مَسْعُود) (رضي الله عنه) فهرمويهتى :
پيغه مبهى (رضي الله عنه) به منى فهرموو : قورئانم به سهردا بخوينه ،
منيش وتم : ئهى پيغه مبهى خوا به سهر تودا بيخوينم له
كاتيكد كه به سهر تودا دابه زيوه ؟ فهرموى : بهلى ، منيش
سورهتى (النساء)م خويند تاوه كو گه يشتمه ئهم ئايه ته :
﴿فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ

^(١) رواه البخاري .

شَهِیدَا ﴿ / واته : باشه ده بیٚت حالی خه لکی چۆن بیٚت
 کاتیڤ که له نیۆ هه موو ئومه تیڤ شایه تحالیڤ دینین و تویش
 به شایه تحال دینین به سه ر هه موو ئه وانهدا) و فهرمووی :
 ئیستا ئه وه نده ت به سه ، منیش لامکرده وه به لایدا و بینیم
 هه ردوو چاوی فرمیسیکیان لی دیته خواره وه .

به‌شئى سئى‌يه‌م

ئەو فەرموودانەى كە هاتوون سەبارەت بە فەزڵ و چاكەى

لەبەر كردنى كتيبەكەى خوا و پاداشتى خاوەنەكەى

(الْأَحَادِيثُ الْوَارِدَةُ : فِي فَضْلِ حِفْظِ كِتَابِ اللَّهِ وَجَزَاءِ أَهْلِهِ)

فەرموودەى بیست و یەكەم : (إِنَّ مَنْ تَعَلَّمَ الْقُرْآنَ وَعَلَّمَهُ

كَانَ مِنْ خَيْرِ هَذِهِ الْأُمَّةِ وَأَفْضَلِهَا / بەراستی ئەو كە سەى

كە فێرى قورئان دەبی‌ت و خەلكیشى لى فێردەكات لە

باشترین و چاكترینى ئەم ئوممەتەىه‌) :

عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ السُّلَمِيِّ عَنْ عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ (رضي الله عنه) عَنْ

النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ : ((خَيْرُكُمْ مَنْ تَعَلَّمَ الْقُرْآنَ وَعَلَّمَهُ))^(١).

واتە : باشترینان ئەو كە سەىه‌ كە فێرى قورئان بوو و

خەلكیشى لى فێردووێ .

وفي رواية عن عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ (رضي الله عنه) قَالَ : قَالَ النَّبِيُّ (ﷺ) :

((إِنَّ أَفْضَلَكُمْ مَنْ تَعَلَّمَ الْقُرْآنَ وَعَلَّمَهُ))^(٢).

واتە : بەراستی چاكترینان ئەو كە سەىه‌ كە فێرى قورئان

دەبی‌ت و خەلكیشى لى فێردەكات .

^(٢) رواه البخاري والترمذي .

^(١) رواه البخاري .

قَالَ أَبُو عَبْدِ الرَّحْمَنِ السُّلَمِيُّ : ذَلِكَ أَقْعَدَنِي مَقْعَدِي هَذَا ،
وكان رحمه الله قد جلس أربعين سنة يعلم الناس في مسجد
الكوفة .

(أَبُو عَبْدِ الرَّحْمَنِ السُّلَمِيُّ) فەرموویە تی : ئا ئەمە منى لەم
شوینە دانیشانوو ، وە ئەو پرەحمەتی خوای لیبیت : چل
سال لە مزگەوتی کوفە دانیشت خەلکی فییری قورئان
دەکرد .

فه رموودهى بيست و دووه م : (رَفَعَةُ أَهْلِ الْقُرْآنِ وَلَوْ كَانُوا مَمَالِكَ / به رزبوونه وهى ئه هلى قورئان ئه گهر چى كويله يش بن) :

عَنْ نَافِعِ بْنِ عَبْدِ الْحَارِثِ أَنَّهُ لَقِيَ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ (رضي الله عنه) بِعُسْفَانَ ، وَكَانَ عُمَرُ اسْتَعْمَلَهُ عَلَى مَكَّةَ ، فَقَالَ لَهُ عُمَرُ : مَنْ اسْتَخْلَفْتَ عَلَى أَهْلِ الْوَادِي ؟ قَالَ : اسْتَخْلَفْتُ عَلَيْهِمْ ابْنَ أَبْرَى ، فَقَالَ : وَمَا ابْنُ أَبْرَى ؟ فَقَالَ : رَجُلٌ مِنْ مَوَالِينَا ، فَقَالَ عُمَرُ : اسْتَخْلَفْتَ عَلَيْهِمْ مَوْلَى ؟ ! فَقَالَ : إِنَّهُ قَارِئٌ لِكِتَابِ اللَّهِ عَالِمٌ بِالْفَرَائِضِ قَاضٍ ، فَقَالَ عُمَرُ : أَمَا إِنَّ نَبِيَّكُمْ (ﷺ) قَدْ قَالَ : ((إِنَّ اللَّهَ يَرْفَعُ بِهَذَا الْكِتَابِ أَقْوَامًا وَيَضَعُ بِهِ الْآخَرِينَ))^(١).

واته : له (نافع) ى كوپى (عبد الحارث) ه وه كه له (عُصفان) گه يشتووته خزمهت (عمر) ى كوپى (الخطاب) (رضي الله عنه) ، وه (عمر) ئه مى كردبوو به سهركار و فه رمانپه وای مهككه ، (عمر) پيى فه رموو : كيىت له جيى خوت داناوه به سه ر

^(١) رواه مسلم وأحمد واللفظ له .

خەلکی دۆلەکەوہ [واتە : مەککە] ؟ ئەویش وتی : (ابنُ
 أَبزَى) م لە جیای خۆم بەسەریانەوہ داناوہ ، (عُمَر)
 فەرمووی : (ابنُ أَبزَى) کێیە ؟ ئەویش وتی : پیاویکە لەو
 کۆیلانە ی کە ئازادمان کردوون لە کۆیلایەتی ، (عُمَر)
 فەرمووی : کۆیلەییەکی ئازادکراوت لە جیای خۆت
 بەسەریانەوہ داناوہ ؟! ئەویش وتی : بەراستی ئەو
 کتیبەکە ی خوای لەبەرە و زانایە بە ئەحکامەکان و قازیشە ،
 (عُمَر) فەرمووی : بزانی بەراستی پیغەمبەرەکەتان (ﷺ)
 فەرموویەتی : بەراستی خوا بەم کتیبە خەلکانیک بەرز
 دەکاتەوہ و خەلکانیکی تریشی پێ دادەبەزینیت .

لیدوان :

فەرماشتی : ((إِنَّهُ قَارِئٌ لِّكِتَابِ اللَّهِ عَالِمٌ بِالْفَرَائِضِ قَاضٍ /
 بەراستی ئەو کتیبەکە ی خوای لەبەرە و زانایە بە
 ئەحکامەکان و قازیشە)) ئەمە ئاماژەی تێدایە بۆ ئەو ی کە
 پیشینانمان تەنها قورئان خوین و لەبەرکەری نەبوون و بەس
 بەلکو شارەزاش دەبوون لە دین و لە هەموو جوۆرە زانستیک

له زانسته جوراوجوره كان ، وه پيويسته هه لگري قورئان به و
 شيوازه شاره زان ببيت له دينه كه ي خوا و خوي كورت
 هه لئه هيئييت ته نها له سه زانستي خويندنه وه هه مه
 جوره كان (علم القراءات) ، وه هه ركه سيك چاوبخشيئييت به
 ژياننامه ي پيشه واياني قورئان خوين له پيشينان ئه و
 ده بينييت كه به راستي ئه وان هه لكه وتووبوون له هه موو
 جوريك له زانسته كاني شهريعت .

فەرموودهی بیست و سییه م : (أَهْلُ الْقُرْآنِ هُمْ أَهْلُ اللَّهِ وَخَاصَّتُهُ / ئەهلی قورئان ئەوانن دۆستانی خوا و کەسانی نزیک و تایبەت بە ئەو) :

عَنْ أَنَسٍ (رضي الله عنه) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) : ((إِنَّ لِلَّهِ أَهْلِينَ مِنَ النَّاسِ ، قَالَ : قِيلَ : مَنْ هُمْ يَا رَسُولَ اللَّهِ ؟ قَالَ : أَهْلُ الْقُرْآنِ هُمْ أَهْلُ اللَّهِ وَخَاصَّتُهُ))^(١).

واته : بەراستی خوا کەسوکار و دۆستی خۆیی هەیە لە نیۆخەڵکیدا ، فەرمووی : و ترا : ئەوانە کێن ئەو پیغەمبەری خوا ؟ فەرمووی : ئەهلی قورئان ئەوانن دۆستانی خوا و کەسانی نزیک و تایبەت بە ئەو .

^(١) رواه أحمد والنسائي وصححه الألباني .

فه رموده ی بیست و چواره م : (فَضْلُ صَاحِبِ الْقُرْآنِ إِذَا
دَخَلَ الْجَنَّةَ / فَهَزَلَ وَ چاکه ی هاوه لی قورئان کاتیك که
ده چیتته ناو بهه شته وه) :

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رضي الله عنه) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) :
(يُقَالُ لِصَاحِبِ الْقُرْآنِ : اقْرَأْ وَ ارْتَقِ وَ رَتِّلْ كَمَا كُنْتَ تُرْتِّلُ فِي
الدُّنْيَا ، فَإِنَّ مَنْزِلَكَ عِنْدَ آخِرِ آيَةٍ تَقْرُؤُهَا) ^(١).

واته : به هاوه لی قورئان ده وتریت : بخوینه و به پهله کانی
بهه شتدا سه رکه وه و له سه رخو بخوینه و پهله مه که
هه روه کو چۆن له دونیادا له سه رخو ده تخوینده وه ، چونکه
به پراستی پهله و پیگه ی تو له ئاست کو تا ئایه ته که
ده یخوینیتته وه .

^(١) رواه أحمد والنسائي والترمذي وأبو داود واللفظ له ، وقال أبو عيسى : هذا حديث
حسن صحيح وصححه الألباني .

فہر موودہی بیست و پینجہ م : (فَضْلُ حَافِظِ الْقُرْآنِ وَمَا لَهُ
مِنَ الْأَجُورِ الْعَظِيمَةِ / فہزل و چاکہی ئەو کەسەہی قورئان
لەبەر دەکات و ئەو پاداشتە گەورانەہی کە بوئی ھەہیہ) :

عَنْ بُرَيْدَةَ (رضي الله عنه) قَالَ : كُنْتُ جَالِسًا عِنْدَ النَّبِيِّ (ﷺ) فَسَمِعْتُهُ
يَقُولُ : ((وَإِنَّ الْقُرْآنَ يَأْتِي صَاحِبَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حِينَ يَنْشَقُّ عَنْهُ قَبْرُهُ
كَالرَّجُلِ الشَّاحِبِ ، فَيَقُولُ لَهُ : هَلْ تَعْرِفُنِي ؟ فَيَقُولُ : مَا أَعْرِفُكَ ،
فَيَقُولُ : أَنَا صَاحِبُكَ الْقُرْآنُ الَّذِي أَظْمَأْتُكَ بِالْهَوَاجِرِ ، وَأَسْهَرْتُ
لَيْلَكَ ، وَإِنَّ كُلَّ تَاجِرٍ مِنْ وَرَاءِ تِجَارَتِهِ ، وَإِنَّكَ الْيَوْمَ مِنْ وَرَاءِ كُلِّ
تِجَارَةٍ ، فَيُعْطَى الْمُلْكُ بِيَمِينِهِ ، وَالْخُلْدُ بِشِمَالِهِ ، وَيُوضَعُ عَلَى
رَأْسِهِ تَاجُ الْوَقَارِ ، وَيُكْسَى وَالِدَاهُ حُلَّتَيْنِ لَا يُقَوِّمُ لَهُمَا أَهْلُ الدُّنْيَا ،
فَيَقُولَانِ : بِمِ كُسِينَا هَذَا ؟ فَيُقَالُ لَهُمَا : بِأَخْذِ وَلَدِكُمَا الْقُرْآنَ ،
ثُمَّ يُقَالُ : اقْرَأْ وَاصْعَدْ فِي دَرَجِ الْجَنَّةِ وَغُرِفِهَا ، فَهُوَ فِي صُعُودٍ مَا
دَامَ يَقْرَأُ هَذَا كَانَ أَوْ تَرْتِيلاً))^(١).

^(١) رواه أحمد وأحمد وعبيد بن سلام في فضائل القرآن وروايتهم ثقات سوى المهاجر الكوفي
اختلف في توثيقه ، ورواه ابن ماجه وابن أبي شيبة وغيرهما ، وصححه الهيثمي وابن كثير
في تفسيره والسيوطي والألباني في "السلسلة الصحيحة" .

واته : لای پیغهمبه ر (ﷺ) دانیشتبووم گویم لی ی بوو
 دهیغه رموو : وه به پاستی قورئان له پوژی قیامه تدا دیت
 بۆلای هاوه له که ی له کاتی کدا که قه بره که ی له سه ر
 ده کریته وه وه کو پیاویکی په نگ تی کچوو ، وه پی ی ده لیّت :
 ئایا ده مناسیته وه ؟ ئه ویش ده لیّت : ناتناسمه وه ، وه پی ی
 ده لیّت : من هاوه له که تم من ئه و قورئانه م که له نیوه پرواندا
 تینو وتم ده کرد و له شه وانیشدا بی خه وتم ده کرد ، وه
 به پاستی هه موو بازرگانیک به دوای بازرگانیه که ی خویه وه
 ده بیّت ، وه به پاستی تویش ئه مرؤ به دوای هه موو
 بازرگانیه که وه یت ، بۆیه مولک ده دریته دهستی پاستی و
 ژیا نی هه می شه یش ده دریته دهستی چه پی ، وه تاجی ری زو
 شکو داری له سه ر سه ری داده نریّت ، وه باوک و دایکی دوو
 دهسته جلی جوانیان له به رده کریّت که خه لکی دونیا نابنه
 نرخیان ، هه ردووکیان ده لیّن : به هۆی چیه وه ئه مه مان
 له به رکراوه ؟ پییان ده وتریّت : به هۆی ئه وه وه که
 مندا له که تان قورئانی وه رگرتوو وه و فی ربوو وه ، پاشان
 ده وتریّت : بخویننه و سه رکه وه به سه ر پله و ژوو ره کانی

بههشتدا ، ئه‌ویش به‌رده‌وام ده‌بێت له‌ سه‌رکه‌وتن هه‌نده‌ی
که خێرا یان له‌سه‌رخۆ بخوینیت .

لێدوان :

زانایان سه‌باره‌ت به‌ واتای ((کَالرَّجُلِ الشَّاحِبِ))
فه‌رموویانه : بریتییه‌ له‌و که‌سه‌ی که‌ په‌نگی تی‌کچووه‌ و
له‌شی گۆراوه‌ له‌به‌ر پێشهاته‌یه‌ک له‌ پێشهاته‌کانی وه‌کو
نه‌خۆشی یان سه‌فه‌رکردن و هاوشیۆه‌ی ئه‌مانه‌ ، وه‌کو بلیی
له‌سه‌ر ئه‌و شیوازه‌ دیت بو‌ ئه‌وه‌ی شیۆه‌ی بجیتته‌وه‌ سه‌ر
خاوه‌نه‌که‌ی له‌ دنیادا ، یان بو‌ تی‌بینیدانه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی
هه‌روه‌کو چۆن ئه‌و له‌ دنیادا په‌نگی ده‌گۆرا له‌به‌ر هه‌ستانی
به‌ خویندنه‌وه‌ و ده‌ورکردنه‌وه‌ی قورئان به‌هه‌مان شیۆه
قورئانیش وای به‌سه‌ر دیت له‌به‌ر هه‌ولدانی له‌ پیناو ئه‌و له
پۆژی قیامه‌تدا تاوه‌کو خاوه‌نه‌که‌ی ئه‌و په‌پی ئامانج و پله‌ و
پایه‌ به‌رزه‌کان به‌ده‌ست دینیت له‌ دواپۆژدا .

فهرموده ی بیست و شه شه م : (إِكْرَامُ أَهْلِ الْقُرْآنِ
وإِجْلَالُهُمْ وَتَوْقِيرُهُمْ وَاجْتِنَابُ أَدْيَتِهِمْ / رِيْزَلِيْنَانِ لَهُ ئَهْلِيْ
قورئان و گه وره پراگرتن و حورمه تگرتنيان و خو به دوورگرتن
له ئه زيه تدانيان) :

عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ (رضي الله عنه) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) :
(إِنَّ مِنْ إِجْلَالِ اللَّهِ : إِكْرَامَ ذِي الشَّيْبَةِ الْمُسْلِمِ ، وَحَامِلِ الْقُرْآنِ
غَيْرِ الْغَالِي فِيهِ وَالْجَافِي عَنْهُ ، وَإِكْرَامَ ذِي السُّلْطَانِ الْمُقْسِطِ))^(١).

واته : به پاستی به شیک له گه وره پراگرتنی خوا : ریزلینانه
له موسلمانان موو سپی ، وه له هه لگريکی قورئان که
زیاده ره وی تیدا نه کات و دووره په ریز و که مته رخه میش
نه بیټ له ئاستیدا ، وه ریزلینانیسه له دهسه لاتداریکی
دادگهر و عادیل .

ليدوان :

فه رمایشتی : ((الْمُقْسِطِ)) واته : دادگهر و عادیل له نیوان
هاولاتیانی ژیر دهسه لاته که ی .

^(١) رواه أبو داود والبيهقي وحسنه الألباني .

بہشی چوارہم

ئو فہر موودانہی کہ ہاتون سہبارت بہ ہاندان لہ سہر

پاریزگاری لی کردن و پیداچوونہوہی قورئان

(الْأَحَادِيثُ الْوَارِدَةُ : فِي الْحَثِّ عَلَى تَعَاهُدِ الْقُرْآنِ وَمُرَاجَعَتِهِ)

فہر موودہی بیست و حہوتہم : (تَعَاهُدُ الْقُرْآنِ وَاسْتِذْكَارِهِ /

پاریزگاری لی کردن و وہیرہینانہوہی قورئان) :

عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ (رضي الله عنه) عَنْ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ : ((تَعَاهَدُوا الْقُرْآنَ ، فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَهُوَ أَشَدُّ تَفْصِيًّا مِنْ الْإِبْلِ فِي عُقْلِهَا))^(١).

واتہ : پاریزگاری لہ قورئان و پیداچوونہوہی بکہن ، سویند بہو خواہی گیانی منی بہ دہستہ ئو خیراتر دہروات و لہ بیردہ چیئہوہ وک لہ ہہ لاتنی و شتر لہو گوریسہی کہ پیی دہبہ ستریئہوہ .

وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ (رضي الله عنه) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ : ((إِنَّمَا مَثَلُ صَاحِبِ الْقُرْآنِ كَمَثَلِ صَاحِبِ الْإِبْلِ الْمُعَقَّلَةِ : إِنْ عَاهَدَ عَلَيْهَا أَمْسَكَهَا ، وَإِنْ أَطْلَقَهَا ذَهَبَتْ))^(٢).

^(٢) رواه البخاري ومسلم .

^(١) متفق عليه .

واته : به پاستی نموونه ی خاوه نی قورئان وه کو نموونه ی
 خاوه نی و شتریکی به ستراره وایه : ئه گهر پاریزگاری
 لی بکات و پیداچوونه وه ی بۆ بکات ئه و ده یگریته خو ی ، وه
 ئه گهر به ره لاشی بکات ئه و ده پروات .

فەرموودەى بیست و هەشتەم : (تَعَاهُدُ الْقُرْآنَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَإِلَّا نُسِيْ / پارێزگاری کردن له قورئان به شهو و به پوژ ئه گینا له بیرده چیتته وه) :

عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رضي الله عنه) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) : ((وَإِذَا قَامَ صَاحِبُ الْقُرْآنِ يقرأه بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ ذَكَرَهُ ، وَإِنْ لَمْ يَقُمْ بِهِ نَسِيَهُ))^(١).

واته : وه ئه گهر خاوهنى قورئان ههستیت به خویندنه وهى له شهو و پوژدا ئهوا بیرى ده که ویتته وه ، وه ئه گهر به و کاره هه لئه سیّت ئهوا له بیرى ده چیتته وه .

لیدوان :

ئهو فەرموودانهى که هاتوون سه بارهت به هه ره شهى توند بو ئهو که سهى که قورئان له بهرده کات و پاشان له بیرى ده چیتته وه و ئهو که سه به گه پى و جگه له وهش ده گاته وه به خوا ئهو فەرموودانه سه حیح نین ، به لکو به پراستی سه خترین بى به شبوون بو ئهو که سهیه که خوا قورئانى

^(١) رواه مسلم .

پئ به خشیوه و چاکه ی له گه لدا کردووه به له به رکردنی
کتیبه که ی و چیژبینین به خویندنه وه ی و رووناک بوونه وه ی
رومه ت و روخسار و دلی به رووناکی قورئان و ئه نجا به هو ی
که مته رخه می و ته مبه لیه وه وازی لی بینیت ، پاشان ئه وه ی
لی وه ربگیریته وه که له به ری کردبوو به هو ی ئه و ته مبه لیه وه ،
ئا ئه وه یه که سی بی به ش و مه حروم ، وه هیچ جولّه و
توانایه کیش نی یه ئیلا به خواوه نه بیت .

فہرموودہی بیست و نۆیہم : (مَاذَا يَقُولُ مَنْ أُنْسِي آيَةً أَوْ سُورَةً / ئەو کەسە چی دەلێت کە ئایەتیک یان سورەتیکى لەبیردەبریتەوہ) :

عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ (رضی اللہ عنہ) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) : ((لَا يَقُلْ أَحَدُكُمْ : إِنِّي نَسِيتُ آيَةً كَذَا وَكَذَا ، بَلْ هُوَ نَسِيٌّ))^(١).

واتە : با یەکیک لە ئیوہ نہلێت : من فلان و فلان ئایەتم لەبیرچووہتەوہ ، بەلکو ئەو لەبیری براوہتەوہ .

وفي لفظٍ : ((لَا يَقُلْ أَحَدُكُمْ : نَسِيتُ آيَةً كَيْتَ وَكَيْتَ ، بَلْ هُوَ نَسِيٌّ))^(٢).

واتە : با یەکیک لە ئیوہ نہلێت : فلان و فلان ئایەتم لەبیرچووہتەوہ ، بەلکو ئەو لەبیری براوہتەوہ .

وَعَنْهُ (رضی اللہ عنہ) قَالَ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ : ((بُسْمَا لِلرَّجُلِ أَنْ يَقُولَ : نَسِيتُ سُورَةَ كَيْتَ وَكَيْتَ أَوْ نَسِيتُ آيَةً كَيْتَ وَكَيْتَ ، بَلْ هُوَ نَسِيٌّ))^(٣).

^(١) رواه مسلم والبخاري بنحوه .

^(٢) رواه النسائي .

^(٣) رواه مسلم .

واته : ئه وه خراپترین شته بۆ پیاو که بلیت : فلان و فلان
 سورهم له بیرچووه ته وه یان فلان و فلان ئایهم
 له بیرچووه ته وه ، به لکو ئه و له بیرى براوه ته وه .

به‌شی پینجه‌م

ئەو فەرموودانه‌ی که هاتون سه‌بارەت به

خۆشویستراویتی دەنگ پازاندنه‌وه به قورئان خویندن

((الْحَادِيثُ الْوَارِدُ : فِي اسْتِحْبَابِ تَجْمِيلِ الصَّوْتِ بِالْقُرْآنِ))

فەرمووده‌ی سی‌یه‌م : (تَحْسِينُ الصَّوْتِ وَتَزْيِينُهُ عِنْدَ تِلَاوَةِ

الْقُرْآنِ عَلَى قَدْرِ الْمُسْتَطَاعِ / جوان کردن و پازاندنه‌وه‌ی

دەنگ له کاتی قورئان خویندن به پی‌ی توانا) :

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) عَنْ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ : ((مَا أَذِنَ اللَّهُ لشيءٍ مَّا

أَذِنَ لِلنَّبِيِّ يَتَغَنَّى بِالْقُرْآنِ))^(۱).

واته : بیستنی خوا بۆ هیچ شتی که وه‌کو بیستنی نه‌بووه

بۆ پیغه‌مبه‌ری که ده‌نگی خۆش ده‌کات و ده‌پازینیته‌وه به

خویندنه‌وه‌ی وته‌ی خوا .

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) : ((لَيْسَ مِنَّا

مَنْ لَمْ يَتَغَنَّ بِالْقُرْآنِ))^(۲).

واته : ئەو که سه‌له ئی‌مه‌نی‌یه که ده‌نگی خۆش نه‌کات و

نه‌پازینیته‌وه به خویندنه‌وه‌ی قورئان .

^(۲) رواه البخاري .

^(۱) متفق عليه واللفظ للبخاري

وَعَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ (رضي الله عنه) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) :
 ((زَيِّنُوا الْقُرْآنَ بِأَصْوَاتِكُمْ))^(١).

واته : قورئان خویندن برازیننه وه به دهنگه کانتان .

لیدوان :

فه رمایشتی : ((لَيْسَ مِنَّا)) : واته : له سه رپی باز و رپی ره وی

ئیمه نی یه .

^(١) رواه أحمد وأبو داود وابن ماجه والدارمي وصححه الألباني .

فەرموودهی سی و یه که م : (مَدْحُ الشَّخْصِ إِذَا كَانَ
يَسْتَحِقُّ وَأَمِنَ عَلَيْهِ مِنَ الْفِتْنَةِ / ستایش کردنی که سبب
ئەگەر شایسته بوو وە دُنیا بوونیش هەبێت لەو هی که
تووشی فیتنه و گرفت نابێت) :

عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) قَالَ لَهُ : ((لَوْ
رَأَيْتَنِي وَأَنَا أَسْتَمِعُ لِقِرَاءَتِكَ الْبَارِحَةَ ، لَقَدْ أُوتِيتَ مِزْمَارًا مِنْ
مِزَامِيرِ آلِ دَاوُدَ))^(١).

واته : پیغه مبهەر (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) به (أَبُو مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ))
فەرمووه : ئەگەر تۆ دوینی شه و منت ببینایهت له کاتی کهدا
که گویم دهگرت له قورئان خویندنه کهت ئەوا دلخۆش
دهبویت ، بهراستی تۆ دهنگیکی خۆشت پیدراوه له دهنگه
خۆشهکانی داود .

وفي رواية : ((قَالَ أَبُو مُوسَى : قُلْتُ : يَا رَسُولَ اللَّهِ لَوْ عَلِمْتُ
مَكَانَكَ لَحَبَرْتُه لَكَ تَحْبِيرًا))^(٢).

^(١) رواه البخاري ومسلم .

^(٢) رواه ابن حبان وغيره ، وقد سألت شيخنا المحدث عبد الله السعد عن رواية ابن حبان فقال : لا بأس بها .

واته : (أَبُو مُوسَى) فهرموويه تى : وتم : ئه ي پيغه مبه رى
خوا ئه گه ر به شوينه كه تم بزانياه ت ئه وا دهنگى خوّم بوّت
ده پازانده وه چوّن پازانده وه يه ك .

ليدوان :

ذَكَرَ الطَّبْرِيُّ عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ (رضي الله عنه) أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ لِأَبِي
مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ : ((ذَكَّرْنَا رَبَّنَا ، فَيَقْرَأُ أَبُو مُوسَى وَيَتَلَا حُنَّ)) ،
وَقَالَ : ((مَنْ اسْتَطَاعَ أَنْ يَتَغَنَّى بِالْقُرْآنِ غِنَاءَ أَبِي مُوسَى فَلْيَفْعَلْ))
وكذا رواه ابن حبان بلفظ آخر .

واته : (عُمَرَى) كوپى (الْخَطَّابِ) (رضي الله عنه) به (أَبُو مُوسَى
الْأَشْعَرِيِّ) ده فه رموو : خواى په روه ردگارمان به بير بهينه وه ،
(أَبُو مُوسَى) يش قورئانى ده خویند و ئاوازی ئاويته ده كرد .

هه روه ها فه رموويه تى : هه ركه سيك توانى دهنگى خوښ و
پازاوه بکات وه کو دهنگى خوشى (أَبُو مُوسَى) ئه وا با وا
بکات .

بہشی شہشہم

ئەو فہر موودانہی کہ ہاتوون سہبارت بہ

نیازپاکی لہ کردہودا بۆ خوای گہورہ

(الْأَحَادِيثُ الْوَارِدَةُ : فِي إِخْلَاصِ الْعَمَلِ لِلَّهِ)

فہر موودہی سی و دووہم : (مَنْ رَأَى بِقِرَاءَتِهِ / ئەو

کەسەہی کہ پێشچاوی دەکات بە قورئان خویندەکەہی) :

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) - فِي الْحَدِيثِ الطَّوِيلِ - سَمِعْتُ رَسُولَ

اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ : ((إِنَّ أَوَّلَ النَّاسِ يُقْضَى يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَيْهِ - فَذَكَرَ -

رَجُلٌ تَعَلَّمَ الْعِلْمَ وَعَلَّمَهُ وَقَرَأَ الْقُرْآنَ ، فَأُتِيَ بِهِ فَعَرَفَهُ نِعْمَهُ فَعَرَفَهَا ،

قَالَ : فَمَا عَمِلْتَ فِيهَا ؟ قَالَ : تَعَلَّمْتُ الْعِلْمَ وَعَلَّمْتُهُ وَقَرَأْتُ فِيكَ

الْقُرْآنَ ، قَالَ : كَذَبْتَ ، وَلَكِنَّكَ تَعَلَّمْتَ الْعِلْمَ لِيُقَالَ : عَالِمٌ ،

وَقَرَأْتَ الْقُرْآنَ لِيُقَالَ : هُوَ قَارِئٌ فَقَدْ قِيلَ ، ثُمَّ أُمِرَ بِهِ فَسُحِبَ عَلَى

وَجْهِهِ حَتَّى أُلْقِيَ فِي النَّارِ))^(۱).

واتە : بەراستی یەکەمین کەس کہ برپاری لەسەر دەدری

لە پۆژی قیامەتدا : پیاویکە فیڤری زانست بوو و خەلکیشی

^(۱) رواه مسلم وغيره ، وهذا جزء من الحديث .

فیرکردوو و قورئانیشی خویندوو ، دههینریت و خوا
 نیعمه ته کانی خوئی پی ده ناسینیت و وه بیرده هینیت ته وه
 ئه ویش ده یان ناسیت ته وه و بیرانی ده که ویت ته وه ، خوا
 ده فه رمویت : چی کرده وه یه کت کردوو به و نیعمه تانه ؟
 ئه ویش ده لیت : فییری زانست بووم و خه لکیشیم
 لی فیرکردوو و له پیناوی تۆیشدا قورئانم خویند ، خوا
 ده فه رمویت : درۆت کرد ، به لکو تۆ فییری زانست بوویت بۆ
 ئه وه ی پیت بلین زانایه و قورئانیشت خویند بۆ ئه وه ی پیت
 بلین قورئان خوینه و ئه وه یشت پی و ترا ، پاشان فه رمانی
 پی ده کریت و له سه ر رومه ت و روخساری راده کی شریت
 تا وه کو فریده دریت ته ناو ئا گره وه .

لیدوان :

ئه م فه رمووده یه هاندانی تیدایه بۆ نیازپاکی له کرده وه دا
 بۆ خوای گه وره به ته نها ، وه به راستی من هه ندیک خه لکم
 بینوه که وازی نه ناوه له له به رکردنی قورئان کاتیک که ئه م
 فه رمووده یه ی خویندوو ته وه و یان بیستویه تی له به ر ئه و
 هه ره شه یه ی که تیدا ها تووه ، بۆیه پیویسته ئه م فه رمووده یه

نه بیته به ربه ست بۆی له ئاست له به رکردنی قورئان به لکو
 پیویسته له سه ری که رووبکاته له به رکردنی قورئان و
 جیهادی نه فسی خۆی بکات ، وه عه بد نیاز و نییه تی خۆی
 چاک ده کات به وهی که له توانیدا هه یه ، وه داوایش له خوا
 ده کات که نیاز و نییه تی بۆ چاک بکات ، وه خوایش ئه و
 که سه بی به ش ناکات که داوای لی ده کات ، ئه مه ش ئومیدی
 ئیمه یه به خوای پهروه ردگاری کارپه رکه ت و به رز و
 پایه دارمان .

فهرمودهى سى و سىيه م : (الْقُرْآنُ حُجَّةٌ لَكَ أَوْ عَلَيْكَ /
قورئان بهلگهيه بو تو يان بهلگهيه لهسهر تو) :

عَنْ أَبِي مَالِكٍ الْأَشْعَرِيِّ (رضي الله عنه) قَالَ : قَالَ : رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) :
((وَالْقُرْآنُ حُجَّةٌ لَكَ أَوْ عَلَيْكَ ، كُلُّ النَّاسِ يَغْدُو فَبَايِعَ نَفْسِهِ
فَمُعْتَقَهَا أَوْ مُبْقِيَهَا))^(١).

واته : وه قورئان بهلگهيه بو تى يان لهسهرت ، ههموو
كهسيك له خهك بهيانيان له مال دهچيته دهرهوه و خوى
دهفروشييت : يان خوى ئازاد دهكات وه يان خوى
دهفهوتينييت .

^(١) رواه مسلم وغيره .

بہشی حہوتہم

ئہو فہرموودانہی کہ ہاتوون سہبارت بہ

فہزل و چاکہکانی ہہندیک لہ سورہتہکان

(الْأَحَادِيثُ الْوَارِدَةُ : فِي فَضَائِلِ بَعْضِ السُّورِ)

فہرموودہی سی و چوارہم : (فَضْلُ سُورَةِ الْفَاتِحَةِ / فہزلی

سورہتی (الفاتحة) :

عَنْ أَبِي سَعِيدٍ بْنِ الْمُعَلَّى (رضي الله عنه) قَالَ : ((كُنْتُ أَصَلِّي فَدَعَانِي النَّبِيُّ ﷺ) فَلَمْ أُجِبْهُ ، قُلْتُ : يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي كُنْتُ أَصَلِّي ،

قَالَ : أَلَمْ يَقُلْ اللَّهُ : ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ

إِذَا دَعَاكُمْ ... ﴾ ٢٤ ﴿ [الأنفال] ؟ ثُمَّ قَالَ : أَلَا أَعَلَّمَكُمُ أَعْظَمَ سُورَةٍ

فِي الْقُرْآنِ قَبْلَ أَنْ تَخْرُجَ مِنَ الْمَسْجِدِ ؟ فَأَخَذَ بِيَدِي فَلَمَّا أَرَدْنَا أَنْ

نَخْرُجَ قُلْتُ : يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّكَ قُلْتَ : لَا أَعَلَّمَنَّكَ أَعْظَمَ سُورَةٍ مِنَ

الْقُرْآنِ ، قَالَ : ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ هِيَ السَّبْعُ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنُ

الْعَظِيمُ الَّذِي أُوتِيَتْهُ))^(١).

واتہ : (أَبُو سَعِيدٍ) كوپی (الْمُعَلَّى) فہرموویہتی : من

نویژم دہکرد و لہو کاتہدا پیغہمبہر (ﷺ) بانگی کردم و

منیش وه لّامیم نه دایه وه ، وتم : ئه ی پیّغه مبه ری خوا من
 نویژم ده کرد ، فه رمووی : باشه مه گهر خوای گه وره
 نه یفه رمووه : ﴿ئهِیَ ئَهِوْ كِهْ سَانِه یْ كِهْ بَاوَهْ پِدَارِنْ وَهْ لّامِیْ
 خَا وَ پیّغه مبه ر بده نه وه كَاتِیْكَ كِهْ بَانْگَتَانْ دِهْ كِهْنْ﴾ ؟
 پاشان فه رمووی : ئایا گه وره ترین سوره تی قورئانت
 فیّر نه كه م پیّش ئه وه ی كه له مزگه وت بچیته دهره وه ؟
 ده ستمی گرت و كَاتِیْكَ كِهْ ویستمان بچینه دهره وه وتم : ئه ی
 پیّغه مبه ری خوا تۆ فه رمووت : گه وره ترین سوره تی قورئانت
 فیّر ده كه م ، فه رمووی : سوره تی ﴿اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ﴾ /
 سوپاس و ستایش بۆ ئه و خواجه ی كه په روه ردگاری
 جیهانیانه (بریتی یه له حه وت ئایه تی دووباره و قورئانی
 گه وره و مه زن كه پیّم دراوه .

لیدوان :

سوره تی فاتحه پایه یه كه له پایه كانکی نویژ هه روه كو
 چۆن سه لمیّنراوه له پیّغه مبه ره وه (ﷺ) و نویژیش دروست
 نی یه به بی فاتحه ، بۆیه پیّویسته له سه ر موسلمان كه
 خویندنه وه ی خۆی راست بکاته وه له کاتی خویندنه وه ی بۆ

سوره‌تی فاتحه ، ئەمەش لەسەر دەستی مامۆستایەکی
 مۆلەت پێدراو بە قورئان یان مامۆستایەکی که خویندنه‌وه‌که‌ی
 رێک و راست بێت به بێ زیاده‌په‌وی تێدا کردن ، برای به‌پێزم
 هیچ رێگرییه‌کیش نی‌یه له‌وه‌ی که ماوه‌ی هه‌فته‌یه‌ک یان
 مانگی‌ک بمینیت‌ه‌وه بۆ فێربوون و راست کردنه‌وه‌ی
 خویندنه‌وه‌که‌ت بۆ فاتحه ، پێشه‌وا (ابن عثیمین) په‌حمه‌تی
 خوای لیبیت فەرموویه‌تی : ئەگەر که‌سی ده‌ستنه‌که‌وت
 فێری فاتحه‌ی بکات ئیلا به‌ پاره نه‌بیت ئەوا پاره‌ی
 پێ‌ده‌دات ، هه‌روه‌کو که‌سی‌ک وایه که ئاوی ده‌ستناکه‌وێت بۆ
 ده‌ستنویژ ئیلا به‌ پاره نه‌بیت ئەوا پاره‌ی پێ‌ده‌دات
 (الاختیارات علی الممتع) .

فه رمودهی سی و پینجه م : (فَضْلُ سُورَةِ الْبَقَرَةِ وَآلِ عِمْرَانَ / فه زلی سوردهتی (البَقَرَة) و (آلِ عِمْرَانَ) :

عَنْ أَبِي أُمَامَةَ الْبَاهِلِيِّ (رضي الله عنه) قَالَ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ : ((اَقْرَءُوا الْقُرْآنَ فَإِنَّهُ يَأْتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ شَفِيعًا لِأَصْحَابِهِ ، اَقْرَءُوا الزَّهْرَاوَيْنِ الْبَقَرَةَ وَسُورَةَ آلِ عِمْرَانَ فَإِنَّهُمَا تَأْتِيَانِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَأَنَّهُمَا غَمَامَتَانِ أَوْ كَأَنَّهُمَا غَيَاتَانِ أَوْ كَأَنَّهُمَا فِرْقَانِ مِنْ طَيْرٍ صَوَافٍ تُحَاجَّانِ عَنْ أَصْحَابِهِمَا ، اَقْرَءُوا سُورَةَ الْبَقَرَةِ فَإِنَّ أَخْذَهَا بَرَكَهٌ وَتَرْكُهَا حَسْرَةٌ وَلَا تَسْتَطِيعُهَا الْبَطَلَةُ))^(۱).

واته : قورئان بخویننه وه چونکه له پوژی قیامه تدا دیت شه فاعهت و تکا دهکات بو هاوه له کانی ، هه ردوو سورده ته پرشنگداره که (البَقَرَة) و (آلِ عِمْرَانَ) بخویننه وه چونکه هه ردووکیان له پوژی قیامه تدا دین وه کو دوو په له هه وریان وه کو دوو په له سیبهریان وه کو دوو پۆل بالنده وان که باله کانیان پراخستوو و بهرگری له هاوه له کانیان ده که ن ، سورده تی (البَقَرَة) بخویننه وه چونکه به پراستی وهرگرتنی و

^(۱) رواه مسلم وأحمد وغيرهما .

کرده وه پی کردنی مایه ی خیر و فہر و بہرہ کہتہ و
وازلہ ینانیشی مایه ی پہ شیمانی و خہفت خواردنہ و ساحیر
و جادوویازہ کانیش بہرگہ ی ناگرن .

لیدوان :

(البطلۃ) : أی : السحرۃ .

فہرمایشتی : (البطلۃ) واتہ : ساحیر و جادوویازہ کان .

فهرمودهى سى وشه شه م : (فَضْلُ سُورَةِ الْكَهْفِ /
فهزلى سورتهى (الْكَهْفِ) :

عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ (رضي الله عنه) عَنْ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ : ((مَنْ حَفِظَ عَشْرَ
آيَاتٍ مِنْ أَوَّلِ سُورَةِ الْكَهْفِ عُصِمَ مِنْ فِتْنَةِ الدَّجَالِ))^(١).

واته : ههركه سيك ده ئايهت له سه ره تاى سورتهى
(الْكَهْفِ) له بهر بكات ئه وا پاريزراو ده بيت له فيتنه و
ئاشوبى ده جال .

وَفِي رِوَايَةٍ : ((مَنْ حَفِظَ مِنْ خَوَاتِيمِ سُورَةِ الْكَهْفِ)) .
وَفِي رِوَايَةٍ : ((مِنْ آخِرِ الْكَهْفِ)) .

واته : ههركه سيك ده ئايهت له كو تاى سورتهى (الْكَهْفِ)
له بهر بكات ...

وَعَنِ النَّوَّاسِ بْنِ سَمْعَانَ الْكِلَابِيِّ (رضي الله عنه) - فِي الْحَدِيثِ الطَّوِيلِ -
قَالَ : ذَكَرَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) الدَّجَالَ ثُمَّ قَالَ : ((فَمَنْ رَأَاهُ مِنْكُمْ
فَلْيَقْرَأْ عَلَيْهِ فَوَاتِحَ سُورَةِ الْكَهْفِ))^(٢).

(٢) رواه ابن ماجه وصححه الألباني .

(١) رواه مسلم وأبو داود .

واتہ : له فہرموودہیہ کی دریژدا پیغہمبہری خوا (ﷺ)
 باسی دەججالی کردووہ و ئەنجا فہرموویہ تی : ھەرکەسیک
 لە ئیوہ دەججالی بینی ئەوا با سەرەتای سورەتی
 (الکَہف) ی بەسەردا بخوینیتەوہ .

وَعَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رضي الله عنه) أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) قَالَ : ((مَنْ قَرَأَ سُورَةَ
 الْكَهْفِ فِي يَوْمِ الْجُمُعَةِ أَضَاءَ لَهُ مِنَ النُّورِ مَا بَيْنَ الْجُمُعَتَيْنِ))^(۱).

واتہ : ھەرکەسیک له رۆژی جومعهدا سورەتی (الکَہف)
 بخوینیتەوہ ئەوا نیوان دوو جومعهی بۆ رووناک دەبیئتەوہ .

لیدوان :

خویندنهوہی سورەتی (الکَہف) له پاش بانگی بەیانیهوہ
 دەست پێدەکات تاوہکو بانگی مەغریب ، ئەمەیه رۆژی
 شەرعی بۆ موسلمانان ، ھەرودھا ھەندیکیش لە زانایان
 وادەبینن کە : خویندنهوہی ئەم سورەتە لە شەوی
 جومعهیشدا دروستە ، وە کاریش لەم بوارەدا فراوانە .

^(۱) رواه البيهقي وحسنه الألباني و شيخنا عبد الله السعد .

فه رمودهى سى و حه وته م : (فَضْلُ سُورَةِ الْمُلْكِ / فه زلى
سوره تى (الْمُلْك) :

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) عَنْ النَّبِيِّ (ﷺ) أَنَّهُ قَالَ : ((إِنَّ سُورَةَ مَنْ
الْقُرْآنِ ثَلَاثِينَ آيَةً شَفَعَتْ لِرَجُلٍ حَتَّى غُفِرَ لَهُ وَهِيَ : ﴿تَبَارَكَ الَّذِي
بِيَدِهِ الْمُلْكُ﴾))^(١).

واته : به پاستى سوره تى كه هيه له قورئان سى نايه ته
شه فاعه ت و تكاى كرد بو پياويك تاوه كو خوا لى خوش
بوو ئه ويش بريتيه له سوره تى : ﴿تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ﴾ .

وَعَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ (رضي الله عنه) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) : ((سُورَةُ
تَبَارَكَ هِيَ الْمَانِعَةُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ))^(٢).

واته : سوره تى (تَبَارَكَ) ئه وه ريگر و به ربه ست له سزاي
گور .

(١) رواه أحمد وأهل السنن ، وقال الترمذي حديث حسن وحسنه الألباني .

(٢) رواه الشَّجَرِيُّ فِي الْمَأْمَالِي الْخَمِيسِيَّةِ وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِي فِي صَحِيحِ الْجَامِعِ .

فہرموودہی سی و ہشتہم : (فَضْلُ سُورَةٍ ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ وَالْمُعَوِّذَتَيْنِ / فہزلی سورہتی ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ و ہردو سورہتی پہناپیگرتنہکان (فہلہق) و (ناس) :

عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رضي الله عنه) أَنَّ رَجُلًا سَمِعَ رَجُلًا يَقْرَأُ ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ يُرَدِّدُهَا ، فَلَمَّا أَصْبَحَ جَاءَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) فَذَكَرَ ذَلِكَ لَهُ ، وَكَانَ الرَّجُلُ يَتَقَالُّهَا ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) : ((وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ إِنَّهَا لَتَعْدِلُ ثُلُثَ الْقُرْآنِ))^(۱).

واتہ : پیاویک گوئی لہ پیاویک بوو سورہتی ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ سی دہخویندہوہ و چہند بارہی دہکردہوہ ، کہ پوژی لیبوویہوہ ہات بولای پیغہمبہری خوا (ﷺ) وئوہی بو باسکرد ، وہکو بلئی پیاوہکہ ئو کارہی بہ کہم زانی ، پیغہمبہری خوایش (ﷺ) فہرمووی : سویند بہو خوایہی گیانی منی بہ دہستہ ئو سورہتہ بہرامبہر بہ یہک لہسہر سی قورئانہ .

^(۱) رواہ البخاری وأحمد وفيہ : ((وَكَانَ الرَّجُلُ يَتَقَالُّهَا)) من غير همز وهما لغتان .

وَعَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) : ((أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) كَانَ إِذَا أَوَى إِلَى فِرَاشِهِ كُلَّ لَيْلَةٍ جَمَعَ كَفَّيْهِ ثُمَّ نَفَثَ فِيهِمَا فَقَرَأَ فِيهِمَا : ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ و ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ و ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾ ثُمَّ يَمْسَحُ بِهِمَا مَا اسْتَطَاعَ مِنْ جَسَدِهِ ، يَبْدَأُ بِهِمَا عَلَى رَأْسِهِ وَوَجْهِهِ وَمَا أَقْبَلَ مِنْ جَسَدِهِ ، يَفْعَلُ ذَلِكَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ))^(۱).

واته : کاتیک که پیغمبر (ﷺ) ده‌رویشته سهر جی خه‌وتنه‌که‌ی هه‌موو شه‌ویک هه‌ردوو له‌پی کۆده‌کرده‌وه ئه‌نجا فووی ده‌کرد پییاندا و ئه‌م سوره‌تانه‌ی تییدا ده‌خویندن :

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ و ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ و ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾ پاشان هه‌ردوو ده‌ستی ده‌هینا به‌وه‌ی که له‌توانایدا ده‌بوو له‌له‌شی ، سهره‌تا به‌هه‌ردووکیان له‌سهری و روومه‌تی و پییشه‌وه‌ی له‌شی ده‌ستی پی‌ده‌کرد ، سی جار ئه‌وه‌ی ده‌کرد .

^(۱) رواه البخاري وأبو داود وغيرهما .

فہر موودہی سی و نؤیہم : (فَضْلُ آيَةِ الْكُرْسِيِّ) / فہر زلی
(آيَةُ الْكُرْسِيِّ) :

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ : ((وَكَلَّنِي رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) بِحِفْظِ
زَكَاةٍ رَمَضَانَ ، فَأَتَانِي آتٍ فَجَعَلَ يَحْثُو مِنَ الطَّعَامِ فَأَخَذَتْهُ وَقُلْتُ :
وَاللَّهِ لَا أَرْفَعَنَّكَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) ، - ثم قصَّ الحديثَ بطوله
إلى أَنْ قَالَ لَهُ الشَّيْطَانُ فِي الثَّالِثَةِ - : دَعْنِي أُعَلِّمَكَ كَلِمَاتٍ
يَنْفَعُكَ اللَّهُ بِهَا ، قُلْتُ : مَا هُوَ ؟ قَالَ : إِذَا أَوَيْتَ إِلَى فِرَاشِكَ فَاقْرَأْ

آيَةَ الْكُرْسِيِّ : ﴿ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ﴾ [البقرة]
حَتَّى تَخْتِمَ الْآيَةَ ، فَإِنَّكَ لَنْ يَزَالَ عَلَيْكَ مِنَ اللَّهِ حَافِظٌ ، وَلَا
يَقْرُبَنَّكَ شَيْطَانٌ حَتَّى تُصْبِحَ ، فَخَلَّيْتُ سَبِيلَهُ ، فَأَصْبَحْتُ فَقَالَ لِي
رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) : مَا فَعَلَ أَسِيرُكَ الْبَارِحَةَ ؟ قُلْتُ : يَا رَسُولَ اللَّهِ
زَعَمَ أَنَّهُ يُعَلِّمُنِي كَلِمَاتٍ يَنْفَعُنِي اللَّهُ بِهَا فَخَلَّيْتُ سَبِيلَهُ ، قَالَ : مَا
هِيَ ؟ قُلْتُ : قَالَ لِي : إِذَا أَوَيْتَ إِلَى فِرَاشِكَ فَاقْرَأْ آيَةَ الْكُرْسِيِّ مِنْ
أَوَّلِهَا حَتَّى تَخْتِمَ الْآيَةَ : ﴿ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ﴾ ،
وَقَالَ لِي : لَنْ يَزَالَ عَلَيْكَ مِنَ اللَّهِ حَافِظٌ ، وَلَا يَقْرُبَنَّكَ شَيْطَانٌ حَتَّى
تُصْبِحَ ، - وَكَانُوا أَحْرَصَ شَيْءٍ عَلَى الْخَيْرِ - ، فَقَالَ النَّبِيُّ (ﷺ) :

أَمَّا إِنَّهُ قَدْ صَدَقَكَ وَهُوَ كَذُوبٌ ، تَعْلَمُ مَنْ تُخَاطِبُ مُنْذُ ثَلَاثِ لَيَالٍ
يَا أَبَا هُرَيْرَةَ ؟ قَالَ : لَا ، قَالَ : ذَاكَ شَيْطَانٌ^(١) .

واته : (أَبُو هُرَيْرَةَ رضي الله عنه) فهرموويه تى : پيغه مبهري خوا

(رضي الله عنه) راپسپاردم به پاراستنى سهرفتره ي ره مه زان ، كه سيك

هاته سهرم و ده ستيدايه بردنى هه نديك له و خوراكه و منيش

گرتم و وتم : سويند به خوا به رزت ده كه مه وه بولاي

پيغه مبهري خوا (رضي الله عنه) ، - ئه نجا فهرموده كه ي به دريژي

گيرايه وه تاوه كو شه يتان له جاري سييه مدا پي و ت - :

وازم لي بينه چهند وته يه كت فيرده كه م كه به هو يانه وه خوا

سودت پي ده گه يه نيئ ، وتم : كامه يه ؟ وتي : كاتي ك كه

رؤيشتيته سهر جي خه وتنه كه ت (آيَةُ الْكُرْسِيِّ) بخوينه :

﴿ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ... ﴾ (البقرة) تاوه كو

ئايه ته كه كوتايي پي دينيت ، ئه وا به راستي تو له لايه ن

خواوه پاريزه ريكت بو هه يه و هيچ شه يتانيكيش نزيكت

نابيت هه تاوه كو پوژت لي ده بيت هه ، بويه منيش

دہستہرداری بووم و بہرمدا ، کہ پۆژم لی بوویہ وہ
پیغہمبہری خوا (ﷺ) بہ منی فہرموو : دیلہ کہی دویئی
شہوت چی کرد ؟ وتم : ئہی پیغہمبہری خوا وای دہربری
کہ ئہو چہند وتہیہ کم فیژدہکات کہ بہ ھویانہ وہ خوا سودم
پیژدہگہیہ نیت و منیش دہستہرداری بووم و بہرمدا ،
پیغہمبہریش (ﷺ) فہرموی : کامہیہ ؟ وتم : پیی وتم :
کاتیك کہ پۆیشیتہ سہر جی خہ وتنہ کہت (آیۃُ الکُرْسِی)
بخوینہ لہ سہرہ تاکہیہ وہ : ﴿ اَللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَیُّ الْقَیُّوْمُ ... ﴾
تاوہ کو کۆتایی پی دینیت ، وہ پیی وتم : تو کہ ئہ وہت
خویند ئہوا لہ لایہن خواوہ پاریزہریکت بو ھہیہ و ھیچ
شہیتانیکیش نزیکت نابیتہ وہ تاوہ کو پۆژت لی دہبیٹہ وہ ،
- وہ صہحابہ کان زۆر سووبوون لہ سہر فیژیوونی خیر - ،
پیغہمبہریش (ﷺ) فہرموی : بزانیہ ئہو لہ وہدا راستی
کردوہ لہ گہل تۆدا بہ لام خوی زۆر درۆزنہ و ھہمیشہ
درۆدہکات ، ئایا دہزانیٹ ماوہی سی شہوہ تو لہ گہل کیڈا
قسہ دہکہیت ئہی (أَبُو هُرَيْرَةَ) ؟ فہرموی : نہ خیر ،
فہرموی : ئہوہ شہیتانیك بوو .

فه رموده ی چله م : (فَضْلُ آخِرِ آيَتَيْنِ مِنْ سُورَةِ الْبَقَرَةِ /
فه زلی دوو ئایه تی کوّتای سوره تی (البَقَرَة)) :

عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ الْبَدْرِيِّ (رضي الله عنه) قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ : ((الْآيَتَانِ
مِنْ آخِرِ سُورَةِ الْبَقَرَةِ مَنْ قَرَأَهُمَا فِي لَيْلَةٍ كَفَتَاهُ))^(۱).

واته : دوو ئایه تی کوّتای سوره تی (البَقَرَة) هه رکه سیّک له
شه ویّکدا بیانخوینیت ئه واهه سن بوّی و ده یپاریزن له شه پ و
خرابه .

لیدوان :

واتای : ((كَفَتَاهُ)) : واته : ده یپاریزن له شه پ و خرابه .

سوپاس بوّ خوا ته واهو بو له به روارى (۲۵ / ۱۲ / ۱۴۲۷) ك
به پینووسى (أحمد بن عبد الرزّاق بن مُحمّد آل إبراهيم العنقري)
وه سوپاس بوّ ئه و خواجه ی که به نیعمه ته کانی چاکه کان ته واهو ده بن
وَصَلَّى اللهُ وَسَلَّم عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ
وَالتَّابِعِينَ لَهُمْ بِإِحْسَانٍ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ

^(۱) متفق عليه .

سوپاس بۆ خوای گه‌وره ده‌ستمدایه وه‌رگێڕانی

ئه‌م کتێبه زۆر به‌سوود و گ‌رنگه

له ناو مزگه‌وتی شیخ ابراهیم / که‌لار

له پۆژی یه‌ك شه‌ممه / پێش نویژی مه‌غریب

(٢٣ / ١ / ١٤٤١) به‌رامبه‌ر به (٢٢ / ٩ / ٢٠١٩)

وه سوپاس بۆ خوای گه‌وره ته‌واو بووم له وه‌رگێڕانی

له پۆژی یه‌ك شه‌ممه / کاتژمێر : (٢٥ : ١١) ی پێش نیوه‌پۆ

(١٠ / ٥ / ١٤٤١) به‌رامبه‌ر به (٥ / ١ / ٢٠٢٠)

کوردستان / که‌لار / مزگه‌وتی شیخ ابراهیم

محمد عبد الرحمن لطیف

ناوهړوك

- * پېشه‌کی وەرگړې ٣
- * پېشه‌کی دانەر ١١
- * چوڼیتۍ له‌به‌رکردنۍ فەرموده‌کان ١٥
- * وتاری کتیبه‌که ١٧

به‌شی یه‌که‌م : ئه‌و فەرمودانه‌ی که هاتوون سه‌بارت به‌فه‌زله‌کانی قورئان

خویندنه‌وه و به‌کوّمه‌ل پامان تییدا

- * فەرموده‌ی یه‌که‌م : (فه‌زلی به‌کوّمه‌ل پامان و ووردبوونه‌وه له‌قورئان) ١٩
- * فەرموده‌ی دووهم : (خویندنه‌وه‌ی پیتیک له‌کتیبه‌که خوا به‌ده‌چاکه‌یه) ٢١
- * فەرموده‌ی سئیم : (شه‌فاعه‌ت و تکارکردنۍ قورئان بو‌هاوه‌له‌کانی له‌پوژۍ قیامه‌تدا) ٢٢
- فەرموده‌ی چوارهم : (نموونه‌ی ئه‌و ئیمانداره‌ی که قورئان ده‌خوینیت و هه‌روه‌ها مونا‌فقیش) ٢٣
- فەرموده‌ی پینجم : (پاداشتی ئه‌و که‌سه‌ی قورئان به‌په‌وانی ده‌خوینیت و ئه‌وه‌شی زما‌نی ته‌ته‌له‌ی تییدا ده‌کات) ٢٥
- * فەرموده‌ی شه‌شم : (فه‌زلی قورئان خویندن له‌ناو نویژدا) ٢٧
- * فەرموده‌ی هه‌وتم : (فه‌زلی ئه‌و که‌سانه‌ی کرده‌وه به‌قورئان ده‌کن) ٢٨
- * فەرموده‌ی هه‌شته‌م : (فه‌زلی خویندنه‌وه‌ی (سُورَةُ الْبَقَرَةِ) له‌مالدا) ٣٢
- * فەرموده‌ی نۆیم : (فه‌زلی ئه‌و که‌سه‌ی که به‌ناشکرا و ئه‌وه‌یش که به‌نه‌ینی قورئان ده‌خوینیت‌وه) ٣٣
- * فەرموده‌ی ده‌یم : (خوشه‌ویستی بیستنی قورئان) ٣٤

به‌شی دووهم : سه‌بارت به‌ئاداب و ئه‌حکامه‌کان

- * فەرموده‌ی یازده‌یم : (ئاواخواستن به‌هاوه‌لی قورئان) ٣٦
- * فەرموده‌ی دوازه‌یم : (چوڼیتۍ قورئان خویندنه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ) ٣٨
- * فەرموده‌ی سیانزه‌یم : (ئو ماوه‌یه‌ی که هه‌موو قورئانی تییدا ده‌خوینیت‌وه) ... ٤٠
- * فەرموده‌ی چواردیه‌م : (خوشویستراوه — سوننه‌ته — بو‌که‌سیک که به‌سه‌ر نایه‌تی سوجدهدا تییه‌پوو سوجه‌ بیات) ٤٣

- * فەرموودهی پانزیهه م : (ناپه سندی تی دهنگ هه لپرین به قورئان خویندن ئەگەر ئەوانه ی چواردهوری ئەزیتیان لی ی بینی) ٤٥
- * فەرموودهی شانزیهه م : (په وشت و ئەخلاق ی پیغه مبه ر ﷺ) ٤٦
- * فەرموودهی حه قدههه م : (دروستی قورئان خویندن به سه ر و لا خه وه و دروستی جوا نکاری له خویندنه وهیدا) ٤٩
- * فەرموودهی هه ژدههه م : (ریگری کردن له سه فەرکردن به (موصحف) بو ولاتی کافران و دوژمن ئەگەر مه ترسی ئەوه هه بوو بکه ویته دهستیان) ٥١
- * فەرموودهی نوژدههه م : (ئهو که سه چی دهکات که قورئانی لی تیکه ل ده بی ت له به ر زو ری باویشکدان و خه و هاتن) ٥٢
- * فەرموودهی بیستم : (وته ی ماموستای قورئان بو قوتابی قورئان خویندن : ئەوه ندەت به سه) ٥٣

به شی سییه م : ئەو فەرموودانه ی که هاتوون سه باره ت به

فهزل و چاکه ی له به رکردنی کتیبه که ی خوا و پاداشتی خاوه نه که ی

- * فەرموودهی بیست و یه که م : (به راستی ئەو که سه ی که فیری قورئان ده بی ت و خه لکی شی لی فی رده کات له با شترین و چاکترینی ئەم ئومه تهیه) ٥٥
- * فەرموودهی بیست و دووه م : (به رزو نه وه ی ئەهلی قورئان ئەگەر چی کۆیله ش بن) ... ٥٧
- * فەرموودهی بیست و سییه م : (ئەهلی قورئان ئەوانن دوستانی خوا و که سانی نزیک و تاییه ت به ئەو) ٦٠
- * فەرموودهی بیست و چواره م : (فهزل و چاکه ی هاوه لی قورئان کاتی که ده چی ته ناو به هه شته وه) ٦١
- * فەرموودهی بیست و پینجه م : (فهزل و چاکه ی له به رکه ری قورئان و ئەو پاداشته گه و رانه ی که بو ی هیه) ٦٢
- * فەرموودهی بیست و شه شه م : (ریزلینان له ئەهلی قورئان و گه و ره پراگرتن و حورمه تگریان و خو به دو ورگرتن له ئەزیه تدانیان) ٦٥

به شی چواره م : ئەو فەرموودانه ی که هاتوون سه باره ت به

هاندان له سه ر پاریزگاری لی کردن و پید اچو نه وه ی قورئان

- * فەرموودهی بیست و حه وته م : (پاریزگاری لی کردن و وه بیر هی تانه وه ی قورئان) ... ٦٦

- * فهرموده‌ی بیست و هشتم : (پاریزگاری کردن له قورئان به شهو و به پوژ ئه‌گینا له‌بیرده‌چیته‌وه) ٦٨
- * فهرموده‌ی بیست و نۆیه‌م : (ئهو که‌سه چی ده‌لّیت که ئایه‌تیکی یان سوره‌تیکی له‌بیرده‌بریته‌وه) ٧٠
- به‌شی پینجه‌م : ئهو فهرمودانه‌ی که هاتوون سه‌بارت به خوش‌ویستراویتی ده‌نگ پازاندنه‌وه به قورئان خویندن
- * فهرموده‌ی سی‌یه‌م : (جوان کردن و پازاندنه‌وه‌ی ده‌نگ له کاتی قورئان خویندن به پی‌ی توانا) ٧٢
- * فهرموده‌ی سی و یه‌که‌م : (ستایش کردنی که‌سیک ئه‌گهر شایسته‌بوو وه دُنیا‌بوونیش هه‌بیّت له‌وه‌ی که تووشی فیتنه و گرفت نابیت) ٧٤
- به‌شی شه‌شه‌م : ئهو فهرمودانه‌ی که هاتوون سه‌بارت به نیازپاکی له کرده‌وه‌دا بۆ خوای گه‌وره
- * فهرموده‌ی سی و دووهم : (ئهو که‌سه‌ی که پیش‌چاوی ده‌کات به قورئان خویندنه‌که‌ی) ٧٦
- * فهرموده‌ی سی و سی‌یه‌م : (قورئان به‌لگه‌یه بۆ توّ یان به‌لگه‌یه له‌سه‌ر توّ) ٧٩
- به‌شی هه‌وته‌م : ئهو فهرمودانه‌ی که هاتوون سه‌بارت به
- فه‌زّل و چاکه‌کانی هه‌ندیک له سوره‌ته‌کان
- * فهرموده‌ی سی و چواره‌م : (فه‌زلی سوره‌تی : الْفَاتِحَة) ٨٠
- * فهرموده‌ی سی و پینجه‌م : (فه‌زلی سوره‌تی : الْبَقَرَة وَآلِ عِمْرَان) ٨٣
- * فهرموده‌ی سی و شه‌شه‌م : (فه‌زلی سوره‌تی : الْكَهْف) ٨٥
- * فهرموده‌ی سی و هه‌وته‌م : (فه‌زلی سوره‌تی : الْمُلْك) ٨٧
- * فهرموده‌ی سی و هشتم : (فه‌زلی سوره‌تی ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ و هه‌ردوو سوره‌تی په‌ناپیگرتنه‌کان : فه‌له‌ق و ناس) ٨٨
- * فهرموده‌ی سی و نۆیه‌م : (فه‌زلی : آيَةُ الْكُرْسِيِّ) ٩٠
- * فهرموده‌ی چله‌م : (فه‌زلی دوو ئایه‌تی کۆتایی سوره‌تی : الْبَقَرَة) ٩٣

إسنادي وإجازتي برواية الكتاب عن المؤلف

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ، وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ، وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم
عَلَى عَبْدِهِ وَرَسُولِهِ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ أَجْمَعِينَ ، أَمَّا
بَعْدُ :

فَأَخْبَرَنَا شَيْخُنَا أَحْمَدُ بْنُ عَبْدِ الرَّزَّاقِ بْنِ مُحَمَّدٍ آلِ إِبْرَاهِيمَ
الْعَنْقَرِيُّ أَكْرَمَهُ اللَّهُ تَعَالَى بِكِتَابِهِ (الْأَرْبَعُونَ الْقُرْآنِيَّةُ) - إِجَازَةً
خَاصَّةً وَعَامَّةً - لَيْلَةَ الْخَمِيسِ الثَّامِنِ وَالْعِشْرِينَ مِنْ شَهْرِ رَبِيعِ
الْآخِرِ سَنَةِ (١٤٣٨ هـ) بِمَدِينَةِ الرِّيَاضِ عَاصِمَةِ بِلَادِ التَّوْحِيدِ ،
وَأَخْبَرَنَا بِهِ أَيْضًا مَرَّةً ثَانِيَةً سَمَاعًا عَلَيْهِ لِجَمِيعِهِ - قُرِئَ عَلَيْهِ وَأَنَا
أَسْمَعُ - فِي مَجْلِسٍ وَاحِدٍ (يَوْمَ الْخَمِيسِ الرَّابِعِ وَالْعِشْرِينَ مِنْ
شَهْرِ مُحَرَّمِ سَنَةِ ١٤٤٠ هـ) .

نصُّ الإِجَازَةِ

أَجَزْتُ الشَّيْخَ : (محمد بن عبد الرحمن بن لطيف بن سليمان
الكلاري الكردي) بِمَا (سَمِعَ عَلَيَّ بِقِرَاءَةِ الْأَخِ سَرْدَارِ بْنِ جَبَّارِ بْنِ
مُحْيِي الدِّينِ الْكَرْدِيِّ) كِتَابَ (الْأَرْبَعُونَ الْقُرْآنِيَّةُ) إِجَازَةً خَاصَّةً

وبكل ما تصح لي روايته إجازة عامة بشرطها المعتبر عند أئمة
الاتقان والأثر .

وَأُوصِي حَامِلَ هَذِهِ الْإِجَازَةِ بِتَقْوَى اللَّهِ وَالتَّمَسُّكِ بِالْكِتَابِ
وَالسُّنَّةِ وَالْعَمَلِ بِهِمَا بَفَهْمِ السَّلَفِ الصَّالِحِ ، وَأَنْ يَأْخُذَ الْكِتَابَ بِحَقِّهِ ،
وَحَقُّهُ : الْعَمَلُ بِمَا وَرَدَ فِيهِ مِنَ الْأَحَادِيثِ الشَّرِيفَةِ وَتَدْبِيرُ تَعْلِقَاتِهِ
وَأَبْوَابِهِ ، وَتَسْهِيلُ الْعِلْمِ لِمَنْ طَلَبَهُ مِنْ غَيْرِ تَنْطَعٍ وَلَا تَكْلُفٍ ، وَأَنْ
يَرْفُقَ بِمَنْ يَقْرَأُ عَلَيْهِ ، وَإِنِّي لَأَرْجُو أَلَّا أُحْرَمَ مِنْ دَعَوَاتِهِ لِي وَلِوَالِدَيَّ
وَلِمَشَايِخِي وَلِمَنْ طَبَعَ وَقَرَأَ وَحَفِظَ وَنَشَرَ الْكِتَابَ بِالرَّحْمَةِ
وَالثَّبَاتِ عَلَى الْحَقِّ حَتَّى نَلْقَاهُ مُوَحِّدِينَ وَلِسُنَّةِ نَبِيِّهِ مُتَّبِعِينَ وَبِنَهْجِ
السَّلَفِ مُقْتَدِينَ ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ .

المُجِيزُ مؤلف الكتاب

أحمد بن عبد الرزاق بن محمد آل إبراهيم العنقري
حُرِّرَ بِمَدِينَةِ الرِّيَاضِ بِتَارِيخِ ٢٨ / ٤ / ١٤٣٨ هـ
وَصَحَّ ذَلِكَ وَثَبَتَ السَّمَاعُ أَيْضًا مِنْ مَدِينَةِ الرِّيَاضِ
يَوْمَ الْخَمِيسِ ٢٤ / مُحَرَّمٍ / ١٤٤٠ هـ

خوینهری به پیز :

ئه م کتیبه زور به سووده‌یش بخوینهره وه :

چل فهرمووده‌کهی نه‌وه‌وی

(الأربعون النووية)

للإمام مُحيي الدين النووي الشافعي رحمه الله

(٦٣١ - ٦٧٦ هـ)

وه‌رگیزانی

محمد عبد الرحمن لطيف

وتارخویننی مزگه‌وتی (شیخ إبراهيم) / که‌لار